

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 393

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

55. évfolyam

2012. december 19.

Közléményszám

Tartalom

Oldal

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL
SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Tanács

2012/C 393/01	A Tanács következtetései (2012. november 26.) az írástudásról	1
2012/C 393/02	A Tanács 2012. november 26-i következtetései – Az oktatás és a képzés szerepe az Európa 2020 stratégiában – az oktatás és a képzés hozzájárulása a gazdasági fellendüléshez, a növekedéshez és a foglalkoztatáshoz	5
2012/C 393/03	A Tanács következtetései (2012. november 26.) a kulturális kormányzásról	8
2012/C 393/04	A Tanács következtetései (2012. november 26.) a gyermekbarát internet európai stratégiájáról	11
2012/C 393/05	A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések (2012. november 27.) a migráns háttérű fiataloknak a társadalomban való részvételéről és társadalmi befogadásáról	15
2012/C 393/06	A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések (2012. november 27.) a sportpolitika alakításának alapjául szolgáló ismeretanyag bővítéséről	20
2012/C 393/07	A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések (2012. november 27.) az egészségfejlesztő testmozgás népszerűsítéséről	22

HU

Ár:
3 EUR

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

TANÁCS

A Tanács következtetései (2012. november 26.) az írástudásról

(2012/C 393/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

TEKINTETTEL:

1. Az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről („Oktatás és képzés 2020”) szóló, 2009. május 12-i tanácsi következtetésekre ⁽¹⁾, amelyek célul tűzték ki az alapkészségek (olvasástudás, matematika és természettudományok) tekintetében gyengén teljesítők arányának 15 %-ra történő csökkentését 2020-ra.
2. A felnőttkori tanulásra vonatkozó megújított európai cselekvési programról szóló, 2011. december 20-i tanácsi állásfoglalásra ⁽²⁾, amely célja a felnőttkori írástudási és számolási készségek javítása, valamint szélesebb körű tanulási lehetőségek biztosítása az alacsony képzettségű uniós polgárok számára.

VALAMINT EMLÉKEZTETVE KÜLÖNÖSEN:

Az alapkészségek szintjének a XXI. század iskolái területén folyó európai együttműködés keretében történő emeléséről szóló, 2010. november 19-i tanácsi következtetésekre ⁽³⁾, amelyek újólag megerősítették a tagállamok arra irányuló elkötelezettségét, hogy a reformtörekvéseik keretében foglalkoznak a tanterv kérdésével, és a teljes tantervet illetően nagyobb hangsúlyt helyeznek az írástudásra az oktatás valamennyi szintjén; felkeltik az olvasás iránti érdeklődést, különösen a fiúk között; megvizsgálják az új technológiáknak a gyerekek olvasási készségére gyakorolt hatását annak érdekében, hogy a tanulás új formáinak kialakítása céljából ki tudják aknázni az e technológiákban rejlő potenciált; jobban segítik az olvasási nehézségekkel küzdő gyermekeket és a migráns háttérű tanulókat; továbbá javítják a tanároknak az olvasástudás elsajátításával kapcsolatos képzsét, és megerősítik az iskola szellemiségét.

OLY MÓDON HATÁROZVA MEG:

Az írástudást, hogy az együttesen magában foglalja azokat az olvasási és írási kompetenciákat, amelyek lehetővé teszik a különböző formátumú információk megértését, felhasználását

és kritikus értékelését, beleértve az írott, a nyomtatott, valamint az elektronikus szövegeket és a képeket is, és amely alapszintű, funkcionális és összetett írástudásra bontható ⁽⁴⁾.

ÜDVÖZÖLVE:

Az EU írástudással foglalkozó magas szintű szakértői csoportjának jelentését ⁽⁵⁾, amely ismerteti a írástudási teljesítmény EU-n belüli helyzetével kapcsolatos főbb tényeket, és az egész Uniót illetően cselekvésre szólít fel az írástudás szintjének javítása céljából.

FIGYELEMMEL:

Az „Írástudás mindenkinek” című, 2012. szeptember 5–6-án Nicosiában tartott elnökségi konferenciára, amelyen első alkalommal került sor a magas szintű szakértői csoport megállapításainak bemutatására,

valamint a Nicosiában 2012. október 4–5-én tartott informális miniszteri találkozóra, amely során az uniós oktatási miniszterek az írástudással kapcsolatos kérdéseket vitattak meg.

TUDOMÁSUL VÉVE, HOGY:

1. Az írástudás az élethez szükséges alapvető kompetencia, amely az adott személy számára lehetővé teszi az olyan képességek kifejlesztését, mint a mérlegelés, a szóbeli kifejezés, a kritikus gondolkodás és az empátia, és ezzel egyidejűleg erősíti a személyiségfejlődést, az önbizalmat, az identitásérzést, valamint a digitális és tudásalapú gazdaságban és társadalomban való teljes körű részvételt.

⁽⁴⁾ *Alapszintű írástudás*: a betűknek, szavaknak és szövegstruktúráknak az olyan szintű olvasáshoz és íráshoz szükséges ismerete, ami önbi-zalmat és motivációt ad a további fejlődéshez.

Funkcionális írástudás: az olyan szintű olvasás és írás képessége, amely az adott személy számára lehetővé teszi a fejlődést, valamint a társadalomban, otthon, az iskolában és a munkahelyen való boldogulást.

Összetett írástudás: az olvasási és írási készségeknek az írásbeli információk előállítására, megértésére, értelmezésére és kritikus értékelésére történő alkalmazásának a képessége. Ez adja a digitális részvételt, valamint a pénzügyekkel, egészséggel stb. kapcsolatos tájékozott döntések meghozatalának az alapját.

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/education/literacy/what-eu/high-level-group/documents/literacy-final-report_en.pdf

⁽¹⁾ HL C 119., 2009.5.28., 2. o.

⁽²⁾ HL C 372., 2011.12.20., 1. o.

⁽³⁾ HL C 323., 2010.11.30., 11. o.

2. Az írástudás alacsony szintje visszafogja a gazdasági növekedést és csökkenti annak fenntarthatóságát. A tagállamok szempontjából jelentős gazdasági hasznót jelenthet, ha sikerül megvalósítani az EU azon célkitűzését, mely szerint 15 % alá kell csökkenteni az olvasás terén gyengén teljesítő 15 évesek arányát.
 3. Az írástudás szintje a legtöbb európai országban stagnál, és nem kevesebb mint 1,1 millió 15 évesnek (azaz ötből egynek) nem megfelelő szintű az írástudása ⁽¹⁾.
 4. Az írástudás minden további tanulás alapja. Az alacsony szintű írástudás problémájának megoldása hatékony mód arra, hogy leküzdjük a korai iskolaelhagyásnak, a munkanélküliségnek, továbbá a gyenge készségekkel rendelkezők egész életén át tartó tanulásban való korlátozott részvételének a kiváltó okait.
 5. Az egyre szélesebb körű digitalizáció egyre magasabb szintű írástudást követel meg, beleértve a következőkre vonatkozó képességet: szövegek kritikus értékelése, különböző formátumú szövegek kezelése, képek dekódolása, több különálló információ összehasonlítása és integrálása. Ezen túlmenően, a közösségi médiahálózatoknak köszönhetően megnőtt az írási kompetenciák jelentősége és láthatósága.
 6. A társadalmi-gazdasági szempontból előnyös, illetve hátrányos helyzetű tanulók tanulási eredményei között minden európai országban jelentős eltérés figyelhető meg. Számos európai országban a szociális helyzetet tekintve az alsó kvartilisban található tanulók több mint kettő, vagy akár három évvel is el vannak maradva a felső kvartilisban található tanulóktól, míg néhány országban a hátrányos helyzetű tanulókat 15 éves korukra már gyakran funkcionális analfabétáknak tekintik.
 7. 15 éves korban a fiúk és a lányok olvasási teljesítménye között jelentős, és egyre nagyobb – körülbelül egy évnél megfelelő – eltérés figyelhető meg, amely mögött motivációs okok húzódnak meg.
 8. A szakoktatás és -képzés területén bizonyos esetekben nem áll rendelkezésre megfelelő támogatás ahhoz, hogy javuljanak az alapkészségek, valamint hogy az érintettek megértsék, milyen szoros az összefüggés az írástudás és a munkához szükséges készségek között.
- EGYETÉRT ABBA, HOGY:
1. Az írástudás nem csupán oktatási, hanem személyes, gazdasági, kulturális és szociális kérdés is. Ennek megfelelően, valamint a széles körű szerepvállalás érdekében az írástudás szintjének javítására irányuló kezdeményezésekbe a társadalom minél több szereplőjét be kell vonni, ideértve
 - a vállalkozásokat, a médiát, a nem kormányzati szervezeteket, a szociális partnereket, a nem formális oktatást nyújtó intézményeket, a kulturális intézményeket, valamint a helyi szintű szociális, foglalkoztatási és egészségügyi szolgálatokat is.
 2. Az olvasást fejlesztő és az írástudási teljesítményt javító olvasásbarát környezet kialakításához arra van szükség, hogy az iskolákban, könyvtárakban és médiaközpontokban, de ugyanakkor a hagyományosan nem az olvasás célját szolgáló helyeken és otthon is, több és változatosabb olvasnivaló álljon rendelkezésre, és hogy a családok már az egész kicsi gyerekek olvasásra neveléséhez is kapjanak támogatást. A szülőknél jobban kell tudatosítani ezt a kérdést, valamint azt, hogy a szülők – a kisgyermekkorban és a gyermek iskolai tanulmányai során végig – kulcsszerepet játszhatnak a gyermekek írástudásának javításában, továbbá az olvasással kapcsolatos motiváció és az olvasási kedv támogatásában.
 3. Sürgősen fokozni kell a tagállami és uniós szinten annak céljából hozott intézkedések hatékonyságát, hogy javuljon – különösen a társadalmi-gazdasági szempontból hátrányos helyzetű – gyermekek és felnőttek írástudása. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a családi írástudás-fejlesztési programok költséghatékonyak és nagyon eredményesek.
 4. A társadalmi-gazdasági különbségek csökkentésében és a gyermekek jövőjének megalapozásában kulcsfontosságú, hogy a gyermekek felkészült szakembereknek köszönhetően olyan színvonalas kisgyermekkorai nevelésben és gondozásban részesüljenek, amely játékosan fejleszti és ösztönzi nyelvi készségeiket.
 5. A kisgyermekkorai nevelést és gondozást végző szakembereket és az általános iskolai tanárokat fel kell készíteni arra, hogy már az egészen kicsi gyermekek esetében felismerjék és kezeljék a nyelvi és tanulási nehézségeket.
 6. Adott esetben meg kell erősíteni az általános iskolai tanárok olvasás- és írástanítási kompetenciáit, például azt, hogy pedagógiai célra milyen mértékben veszik igénybe az információs és kommunikációs technológiákban rejlő lehetőségeket. Ezen túlmenően, az elért eredmények tartóssá válásához és a további eredmények eléréséhez támogatni kell a középiskolai tanárokat abban, hogy az írástudás fejlesztésére valamennyi tantárgy oktatása során helyezzenek hangsúlyt, illetve adott esetben a tanárok számára szakértői segítséget kell biztosítani.
 7. Az oktatási rendszerek jelenleg nem aknázzák ki teljes mértékben az új technológiáknak az írástudásra gyakorolt hatását. Az oktatási segédanyagoknak és a tanulási módszereknek a növekvő digitalizációra tekintettel való felülvizsgálata, valamint annak előmozdítása, hogy a tanárok új pedagógiai módszereket alkalmazzanak, a diákokat is motiváltabbá teheti.
 8. Ösztönözni kell annak felmérését, hogy az újonnan érkezett migráns gyerekek és felnőttek a fogadó ország nyelvén (nyelvein) milyen nyelvi és írástudási készségekkel rendelkeznek, valamint azt, hogy az ilyen csoportok egyénre szabottabb támogatásban részesüljenek. Indokolt esetben, és a rendelkezésre álló források függvényében, a származási ország nyelvén is nyújtható támogatás.

⁽¹⁾ E szöveg alkalmazásában a nem megfelelő szintű írástudás a PISA-felmérés szerinti 1. szintű vagy ez alatti szintű olvasási készséget jelenti, ami a legalapvetőbb olvasási készség használatára való képességnek felel meg, azaz szavak felismerésének és egyszerű mondatok írásának. Az ilyen szinten teljesítő tanulók nem képesek az információk összehasonlítására, ellentétbe állítására, kategorizálására, integrálására és értékelésére, nem tudnak megbirkózni hosszú, összetett, egymásnak ellentmondó vagy szokatlan szövegekkel, valamint nem képesek következtetéseket levonni, hipotéziseket megfogalmazni vagy kritikus módon értelmezni egy szöveget.

9. Konkrét életkori elvárások szintek megállapítása és értékelő eszközök létrehozása révén – eredményes minőségbiztosítással kiegészítve – támogatni kell egy koherensebb írástudási tanterv kialakítását, beleértve az írástudás fejlesztésének beépítését a teljes iskolai tantervbe, és egy felnőttekre vonatkozó írástudási tanterv kidolgozását is.
 10. A felnőtt lakosság készségeinek rendszeres felmérése, valamint a vállalkozások, a média, a nem kormányzati szervezetek, a szociális partnerek, a kulturális intézmények, illetve a helyi szintű szociális, foglalkoztatási és egészségügyi szolgálatok bevonása rendkívül nagy mértékben elősegítené az egész társadalomra kiterjedő, általános írástudási problémák tudatosítását célzó stratégiák megvalósítását.
 11. A felnőtteknek szóló írástudás-fejlesztő programok változatosabb és színvonalasabbá tétele érdekében az ilyen programokban közreműködő tanároknak speciális pedagógiai képzést kell biztosítani; gondoskodni kell továbbá arról, hogy a tanterv szorosan kapcsolódjon a munkához szükséges készségekhez, biztosítva a megfelelő segédanyagok meglétét és azt, hogy a kurzusok időtartama és intenzitása megfelelő legyen, továbbá megfelelő IKT-segédeszközöket és értékelési módszereket is rendelkezésre kell bocsátani.
6. Az oktatási segédanyagokat és a tanulási módszereket folyamatosan vizsgálják felül a növekvő digitalizáció fényében, és ezzel járulnak hozzá a tanulók motiválásához és a nem formális tanulásban rejlő lehetőségek jobb kiaknázásához. Ösztönözzék az iskolai szoftverek kidolgozását, segítve ezáltal a tanárokat abban, hogy az írástudás javítására új módszertani kereteket tudjanak kidolgozni.
 7. Ösztönözzék azzal kapcsolatos világos iránymutatások kidolgozását, hogy a tanároknak az iskoláskorúak és a felnőttek olvasás- és írástanításához milyen kompetenciával kell rendelkezniük, továbbá ösztönözzék a speciális igényekhez alkalmazkodó, egyénre szabott oktatási módszereket.
 8. A tanárok körében fokozzák a tudatosságot, és gondoskodjanak arról, hogy minden tanár megfelelő elméleti ismeretekkel rendelkezzen az írástudás elsajátításával és tanításával kapcsolatban, és képes legyen felismerni és megfelelően kezelni a tanulók olvasási és írási nehézségeit, valamint arról, hogy egyre több helyen lehessen igénybe venni szakembereket, illetve adott esetben erre szakosodott tanárok segítségét.

ENNEK MEGFELELŐEN FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY:

1. Gondoskodjanak arról, hogy nyomon követés és adatgyűjtés révén megfelelő tudományos tényanyag álljon rendelkezésre, miközben a lehető legnagyobb mértékben felhasználják a már meglévő forrásokat, azaz például a PISA- és a PIAAC-felmérés adatait.
2. A szélesebb körű készségfejlesztési stratégiák részeként dolgozzanak ki az írástudás fejlesztésére irányuló olyan módszertani kereteket, melyek ötvözik az összes érintett – oktatási és egyéb területen működő – fél, szervezet és hatóság hozzájárulásait; és adott esetben erősítsék meg a helyi, regionális és nemzeti szintű hatóságok, a szociális partnerek, valamint a tanárokat, a szülőket és a felnőttoktatásban résztvevőket képviselő szervezetek közötti, az írástudás fejlesztésére irányuló kezdeményezéseket.
3. Ösztönözzék széles körű figyelemfelkeltő intézkedések elfogadását, és ezzel tartsák a köztudatban az írástudás kérdését, valamint érjék el azt, hogy többé egyik korosztály esetében se legyen tabu az írástudási készségek alacsony szintje. Különösen a munkavállalók figyelmét kellene felhívni arra, hogy munkavállalói írástudásának javítása motivációs és gazdasági szempontból is előnyökkel jár, és ösztönözni kellene őket az ezt a célt szolgáló lépések megtételére.
4. Ösztönözzék családi írástudás-fejlesztési programok kidolgozását és végrehajtását, különösen a társadalmi-gazdasági szempontból hátrányos helyzetű családok esetében, és ezzel tegyék lehetővé, hogy a szülők és más családtagok mind a saját, mind pedig a gyermekek írástudási készségeit fejlesszék.
5. Mozdítsák elő, hogy a színvonalas kisgyermekkori nevelés és gondozás minden gyermek számára elérhető legyen, mert ez rendkívül nagy mértékben hozzájárulna a társadalmi-gazdasági különbségek csökkentéséhez.

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, HOGY:

1. Készítsenek jelentést az írástudás javítása érdekében tett, minden életkori csoportra kiterjedő fellépéseikről, és lehetőleg ezeknek a fellépéseknek a hatásairól is az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerének végrehajtásáról (Oktatás és képzés 2020) szóló következő, azaz 2015. évi tanácsi és bizottsági közös jelentésben.
2. Használják fel az egész életen át tartó tanulás programjában és a jövőben elfogadandó uniós oktatási és képzési programban rendelkezésre álló összes releváns intézkedést, valamint az Európai Szociális Alap forrásait az írástudás fejlesztését célzó innovatív módszerek Unió-szerte történő támogatására és terjesztésére, valamint a jövőbeni szakpolitikai intézkedések alapjául szolgáló tudományos tényanyag gyarapítására. A következő többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos tárgyalások eredményének sérelme nélkül, a jövőbeni oktatási és képzési uniós program keretein belül támogassanak az eddiginél több, írástudással kapcsolatos stratégiai és ágazatokon átívelő intézkedést, hogy ezzel is serkentsék az innovációt, és eredményesebbé tegyék a szakpolitikai intézkedéseket.
3. Adott esetben gondoskodjanak arról, hogy az írástudással kapcsolatos kérdések megfelelő hangsúlyt kapjanak az Európa 2020 folyamaton belül.

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY:

1. Támogassa az írástudás fejlesztésével kapcsolatos európai együttműködést, különösen az e területen dolgozó tagállami szervezetek hálózatának létrehozásával, hogy előmozdítsa ezzel a nemzetek közötti együttműködést és a írástudásra vonatkozó tagállami politikák fejlesztését; továbbá szervezze meg – a téma iránt érdeklődő tagállamokkal közösen – az „Olvasó Európa” hetet, melynek célja, hogy az EU egészében ráirányítsa a közvélemény figyelmét az írástudással kapcsolatos kérdésekre.

2. 2013-ban nyújtson be jelentést az alapkészségekre vonatkozó szakpolitikai együttműködésről, és abban határozzon meg hatékony szakpolitikai intézkedéseket az írástudásban, matematikában és természettudományokban gyengén teljesítők arányának csökkentésére az egész életen át tartó tanulás teljes folyamatában, valamint fektessen hangsúlyt mind az olvasási, mind az írási készségekre és kompetenciákra.
3. Biztosítsa, hogy az IKT-eszközök oktatásban és ifjúsági területen történő használatával kapcsolatos bizottsági kezdeményezések teljes körűen foglalkozzanak azokkal a kihívásokkal és lehetőségekkel, amelyek az írástudás terén a digitalizáció és az új technológiák következtében merültek fel.
4. Minden megfelelő eszközzel – beleértve a nyitott koordinációs módszer keretében rendelkezésre álló eszközöket és az Európa honlap új, írástudásra vonatkozó oldalát is – segítse elő az írástudási teljesítmény javítását célzó szakpolitikai kezdeményezésekkel kapcsolatos bevált gyakorlatok azonosítását, elemzését és megosztását.
5. Az Education and Training Monitor c. folyóiratban tegyen közzé összehasonlító adatokat és elemzéseket arra vonatkozóan, hogy az Oktatás és képzés 2020 alapkészségekre vonatkozó referenciaértéke teljesítésében milyen eredményeket sikerült elérni, és a folyóirat segítségével is gyarapítsa az írástudásra vonatkozó jövőbeni szakpolitikai intézkedések alapjául szolgáló tudományos tényanyagot.
6. Használja ki az OECD-vel az oktatás terén történő együttműködés céljából létrehozott új keretet ⁽¹⁾ a tagállami nyomon követés és adatgyűjtés támogatására.

⁽¹⁾ Valamennyi tagállam számára biztosítani kell a szervezet munkájában való részvétel jogát.

A Tanács 2012. november 26-i következtetései – Az oktatás és a képzés szerepe az Európa 2020 stratégiában – az oktatás és a képzés hozzájárulása a gazdasági fellendüléshez, a növekedéshez és a foglalkoztatáshoz

(2012/C 393/02)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

ÖSSZEFÜGGÉSBEN:

az Európai Unió működéséről szóló szerződés 165. és 166. cikkével;

az Európa 2020 stratégiával és különösen a 2012. évi éves növekedési jelentéssel és a 2012. évi országspecifikus ajánlásokkal;

az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés 2020-ig terjedő időszakra vonatkozó stratégiai keretrendszerének („Oktatás és képzés 2020”) létrehozásáról szóló, 2009. május 12-i tanácsi következtetésekkel ⁽¹⁾, melynek elsődleges célkitűzése a tagállami oktatási és képzési rendszerek továbbfejlesztésének támogatása, amely rendszerek az alábbiak biztosítására irányulnak: valamennyi polgár egyéni, társadalmi és szakmai kiteljesedése, valamint fenntartható gazdasági prosperitás és foglalkoztathatóság a demokratikus értékek, a társadalmi kohézió, az aktív polgári szerepvállalás és a kultúrák közötti párbeszéd előmozdítása mellett;

az oktatásnak és a képzésnek az Európa 2020 stratégia végrehajtásában játszott szerepéről szóló, 2011. február 14-i tanácsi következtetésekkel ⁽²⁾;

TEKINTETTEL:

az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerének végrehajtásáról szóló, 2012. februári tanácsi és bizottsági közös jelentésre ⁽³⁾, amely lépéseket határozott meg az „Oktatás és képzés 2020” keretrendszer irányításának megerősítésére, valamint az „Oktatás és képzés 2020” folyamatának az Európa 2020 stratégia növekedéssel és foglalkoztatással kapcsolatos célkitűzéseinek támogatása érdekében történő mobilizálására;

ÉS FIGYELEMMEL:

1. az oktatási miniszterek 2012. október 4–5-én Nicosiában tartott informális találkozásán az oktatásról és az Európa 2020 stratégiáról folytatott vitára;
2. az oktatás és a képzés területét illető szakpolitikai intézkedésekről 2012. szeptember 17-én tartott kísérleti partneri felülvizsgálati eljárásra, amely eljárás középpontjában a felsőoktatás és a szakoktatás és -képzés állt, mint kettő azon

kulcsfontosságú területek közül, amelyek jelentősége a 2012. évi európai szemeszter során is hangsúlyt kapott;

3. a 2012. évi európai szemeszter során felmerült oktatási és képzési kérdésekről folytatott nyilvános vitára, amelyre a 2012. október 18–19-én tartott európai oktatási, képzési és ifjúsági fórum keretében került sor;
4. az empirikus adatoknak és az analitikai kapacitásnak az Oktatási és Képzési Figyelő révén történő javítására irányuló törekvésekre;
5. az Oktatási Bizottság és a Foglalkoztatási Bizottság részvételével 2012. április 18-án rendezett közös tematikus felülvizsgálatra;

ÜDVÖZLI, HOGY:

az oktatás és a képzés kulcsszerepet tölt be az Európa 2020 stratégiában, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a tagállamok hatásköre, hogy az oktatás és a képzés terén reformokat dolgozzanak ki és hajtsanak végre;

MEGÁLLAPÍTTJA, HOGY:

1. az oktatás és a képzés terén a Tanács által 2012. július 10-én közzétett országspecifikus ajánlások elsősorban a következőkre összpontosítanak: a színvonalas iskola előtti nevelésben és iskolai oktatásban való részvétel lehetőségének előmozdítása; a korai iskolaelhagyók számának csökkentése; annak megkönnyítése, hogy a fiatalok az oktatás és a képzés világából a munkaerőpiacra jussanak; az oktatási eredményeknek, valamint a készségek munkaerő-piaci igényekhez történő igazításának a javítása; a szakoktatás és -képzés megerősítése, különös hangsúlyt fektetve a munkahelyi képzésre és a tanulószerveződéses gyakorlati képzésre; a felsőoktatás korszerűsítése, különös tekintettel a lemorzsolódók arányának csökkentésére; valamint az oktatásban való részvétel lehetőségének javítása a hátrányos helyzetű csoportok számára;
2. a felsőfokú vagy azzal egyenértékű végzettséggel és a korai iskolaelhagyással kapcsolatos kiemelt uniós cél megvalósítása tekintetében 2010 és 2011 között biztató, de nem egyenletes előrelépés történt, továbbá hogy e cél 2020-ig történő elérése érdekében elengedhetetlenek a további erőfeszítések, még akkor is, ha figyelembe vesszük, hogy az oktatási és képzési reformok eredményei gyakran késleltetve jelentkeznek;

⁽¹⁾ HL C 119., 2009.5.28., 2. o.

⁽²⁾ HL C 70., 2011.3.4., 1. o.

⁽³⁾ HL C 70., 2012.3.8., 9. o.

EGYETÉRT ABBAN, HOGY:

1. a növekedésbarát területekbe – mint például az oktatásba és a képzésbe – való hatékony és megfelelő befektetésre a pénzügyi források szűkössége közepette is úgy kell tekinteni, hogy az kulcsfontosságú eleme a gazdasági fejlődésnek és a versenyképességnek, amelyek pedig elengedhetetlenek a foglalkoztatás bővítéséhez;
2. az oktatásba és a képzésbe való hatékony befektetés a gazdasági nehézségek és a fiatalok nagyarányú munkanélkülisége közepette még fontosabb lehet. A válságot követően ugyanis a felsőoktatásból és a szakoktatásból és -képzésből kilépő, magasán kvalifikált végzettek nagyobb száma jelentősen előmozdíthatja a növekedési kilátásokat és az innovációt, továbbá hozzájárulhat egy esetleges újabb válság megelőzéséhez;
3. mind a fiatalok, mind a felnőttek kompetenciáit és készségeit számos területen folyamatosan és pontosan hozzá kell igazítani a változó gazdasági és munkaerő-piaci igényekhez. Az emberek foglalkoztathatóságát ezért egyaránt elő kell mozdítani az oktatás és a képzés során, valamint a munkahelyen, a köz- és magánszektorban az egész életen át tartó tanulás összefüggő közös feladataként;
4. az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósításához elengedhetetlen az európai polgárok felkészítése arra, hogy olyan motivált, önállóan tanuló személyek legyenek, akik hosszú időn keresztül képesek hozzájárulni a fenntartható gazdasági növekedéshez és a társadalmi kohézióhoz;
5. az oktatási és képzési rendszereknek elő kell segíteniük az oktatás és a munka közötti átmenetet, megfelelő egyensúlyt kell teremteniük az elméleti és a gyakorlati tudás között, valamint adott esetben erősíteniük kell az oktatás és képzés és a munkaerőpiac közötti kapcsolatokat. A tanulásnak jobban kell tükröznie a változásokat, és adott esetben gyakorlati képzést is kell tartalmaznia, javítva ezzel a hallgatók és más tanulók foglalkoztathatóságát;
6. az oktatási és képzési ágazatnak – többek között miniszteri szinten is – nagyobb szerepet kell vállalnia egyrészt az oktatással és a képzéssel kapcsolatos közös megközelítések és célok meghatározásában, másrészt az Európa 2020 stratégia európai szemesztere oktatással és képzéssel kapcsolatos vetületeinek megvalósításában, azáltal, hogy:
 - a) vitákra kerül sor a Tanácsban az európai szemeszterrel kapcsolatos kérdésekről;

- b) fokozódik az együttműködés az Oktatási Bizottság, a Foglalkoztatási Bizottság és az egyéb érintett bizottságok között;

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY:

1. az országos és regionális prioritásokkal és szükségletekkel összhangban dolgozzanak ki és hajtsanak végre olyan reformokat, melyek célja az országspecifikus ajánlásokban az oktatás és a képzés területét illetően megfogalmazott kihívások kezelése;
2. a gazdasági fellendülést, a növekedést és a foglalkoztatást célzó általános stratégia részeként eszközöljenek hatékony beruházásokat az oktatásba és a képzésbe, többek között az uniós programokra és az európai strukturális alapokra támaszkodva;
3. az érdekelt felekkel együttműködve törekedjenek arra, hogy javítsák az iskolai tanárok, az iskolavezetők és a tanárképzésben oktatók felvételét, szakmai továbbképzését és általánosságban vett státuszát, annak érdekében, hogy javuljon az oktatás és a tanulási környezet minősége, és vonzóbbá váljanak ezek a szakmák;
4. több munkahelyi elemet építsenek be az oktatási és képzési programokba – különösen a szakoktatás és -képzés területén –, többek között szakmai gyakorlatok és tanulószerveződéses gyakorlati képzések formájában; hozzák létre a szakoktatási és szakképzési intézmények, a vállalatok, a szociális partnerek, valamint a helyi és regionális hatóságok közötti együttműködés struktúráit; valamint tegyék vonzóbbá a szakoktatási és szakképzési ágazatot, többek között a szakoktatás és -képzés keretében rendelkezésre álló lehetőségek diverzifikálása, valamint az alsó középfokú oktatás folyamán nyújtott átfogóbb iránymutatás révén;
5. a nemzeti képesítési keretrendszerekkel összefüggésben mozgítsák elő a szakoktatás és -képzés, illetve a felsőoktatás között a rugalmas átjárási lehetőségek kialakítását;
6. bővítsék a felsőoktatásban és a szakoktatásban és -képzésben való részvételt, például azáltal, hogy az alulreprezentált csoportokra irányuló célzott intézkedéseket foganatosítanak, rugalmas tanulási módokat vezetnek be, és – ahol még nincs ilyen – az egyetemi oktatás kiegészítéseként alakítsanak ki szakképzési jellegű lehetőségeket a felsőoktatásban;

7. nyújtsanak célzottabb támogatást és iránymutatást a hallgatók részére, elősegítendő, hogy a hallgatók a tervezett idő alatt megszerezzék felsőoktatási diplomájukat;
8. az Európa 2020 stratégiában és az „Oktatás és képzés 2020” keretrendszerben az oktatás és képzés tekintetében meghatározott kiemelt területeket kapcsolják a jelenlegi és a jövőbeli többéves pénzügyi keretben meghatározott, az európai strukturális alapokból származó kiadásokhoz;

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY:

1. értékelje a nemrégiben végrehajtott kísérleti partneri felülvizsgálati eljárást, és annak alapján az Európa 2020 stratégia céljaival összefüggésben terjesszen elő javaslatokat a társaktól való tanuláson alapuló esetleges jövőbeli tevékenységekről és a leendő partneri felülvizsgálati eljárásokról szóló megbeszélésekre;
2. az „Oktatás és képzés 2020” keretrendszer második munkaciklusára (2012–2014) vonatkozó kiemelt területek, valamint adott esetben az országspecifikus ajánlások végrehajtásának

biztosítása céljából terjessze be a Tanácsnak az „Oktatás és képzés 2020” munkaprogram tervezetét. A munkaprogramnak valamennyi kiemelt területet illetően meg kell határoznia a tervezett intézkedést, az ütemezést és a nyitott koordinációs módszer keretében létrehozott munkacsoportok részvételét;

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, HOGY:

1. a többéves pénzügyi keretről folytatott tárgyalások sérelme nélkül biztosítsák, hogy a európai strukturális alapokhoz kapcsolódó jövőbeli közös stratégiai keretben programozott beruházási prioritások és intervenciók megválasztása során figyelembe vételre kerüljenek az országspecifikus ajánlásokban kiemelten kezelt reformszükségletek;
2. a tagállamok oktatási és képzési rendszereinek, valamint az Európa 2020 stratégia keretében folyamatban lévő reformoknak az elemzése céljából jobban hangolják össze az Eurydice hálózatnak és más érintett hálózatoknak, például a Cedefop ReferNet-jének a munkáját.

A Tanács következtetései (2012. november 26.) a kulturális kormányzásról

(2012/C 393/03)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

MEGÁLLAPÍTVA, HOGY:

1. a kultúra – melyhez szervesen kapcsolódik a kreativitás és az innováció – már önmagában is értéket jelent. Jelentős közérdeket képvisel és hozzájárul az Európa 2020 stratégiában és annak kiemelt kezdeményezéseiben szereplő cél, azaz az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés megvalósításához ⁽¹⁾;
2. az Európai Unió működéséről szóló szerződés 167. cikke a kultúra területére vonatkozó célkitűzéseket jelöl ki az Európai Unió számára;
3. a kulturális politika horizontális jellegű, és ezért több területet érintő ágazatközi, illetve a kormányzás különböző szintjei közötti együttműködésre van szükség;
4. a kulturális és kreatív ágazatok előtt álló számos kihívást – így a digitális váltás és a globalizáció által vezérelt, gyorsan változó környezetet is – új növekedési és foglalkoztatási lehetőségekké kell alakítani, amihez a kormányzás különböző szintjein tett intézkedésekre van szükség;
5. erőteljes kölcsönhatás figyelhető meg a kulturális és kreatív ágazatok határmezsgyéin, valamint hogy jelentős előnyök származnak az ágazatközi kapcsolatok és partnerségek kialakításából; ezért a kulturális kormányzás holisztikus megközelítésére van szükség;
6. a „kulturális kormányzást” úgy kellene felfogni, hogy az módot ad kulturális politikák kidolgozására, valamint eszköz arra, hogy a kultúra mélyebben beépüljön a közpolitikai programokba a kulturális politikák más ágazati politikákkal való összehangolása révén;
7. milyen fontos a Tanács kulturális munkatervének ⁽²⁾ – az európai szintű kulturális kormányzás egyik eszközének – végrehajtásához alkalmazott nyitott koordinációs módszer;

⁽¹⁾ A kultúrának az Európa 2020 stratégia végrehajtásához való hozzájárulásáról szóló, 2011. május 19-i tanácsi következtetésekkel (HL C 175., 2011.6.15., 1. o.) összhangban.

⁽²⁾ A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések a 2011–2014-es időszakra szóló kulturális munkaterről (HL C 325., 2010.12.2., 1. o.).

A KULTURÁLIS KORMÁNYZÁS KÉRDÉSÉRE VONATKOZÓAN AZ ALÁBBI KÉTPÁLYÁS MEGKÖZELÍTÉS KIDOLGOZÁSÁT JAVASOLJA:

I. A KUTATÁSI EREDMÉNYEKEN ALAPULÓ SZAKPOLITIKAI DÖNTÉSHOZATAL ELŐMOZDÍTÁSA

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA:

ÚGY VÉLI, hogy a tagállamok szempontjából – különösen gazdasági visszaesés idején, amikor a kulturális politikáknak még hatékonyabbaknak, eredményesebbeknek és fenntarthatóbbaknak kell lenniük – alapvető fontosságú a kutatási eredményeken alapuló szakpolitikai döntéshozatal előmozdítása, valamint a kultúra, a gazdaság, az oktatás, a kutatás és az innováció közötti kapcsolatok erősítése;

ÜDVÖZLI a kulturális statisztikákkal kapcsolatban végzett szakértői munka terén, többek között a kultúra területével foglalkozó – az Eurostat és egy öt tagállamból álló csoport által együttesen végrehajtott – ESSnet projekttel ⁽³⁾ összefüggésben elért eredményeket, amely projekt megeremti a kereteit annak, hogy a nemzeti statisztikai rendszerek viszonylag korlátozott és forráshatékony módosítása révén jelentős mértékben javuljanak a kultúra hozzájárulására vonatkozó statisztikai információk;

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY:

- országos, regionális és helyi szinten támogassák, hogy a kulturális politikai döntéshozatal során *kutatási eredményeken alapuló megközelítést* alkalmazzanak adott esetben olyan értékelési és hatásvizsgálati eszközök felhasználásával, amelyek nemcsak mennyiségi, hanem minőségi mutatókat is figyelembe vesznek,
- más szakpolitikai területeken is támogassák a *kulturális politikához fűződő szempontokat*,
- a kutatási eredmények gyűjtése és feldolgozása, továbbá azoknak a szakpolitikai döntéshozók körében való terjesztése érdekében segítsék elő a kulturális és az oktatási intézmények, a kutatóközpontok, valamint a kulturális és a kreatív vállalkozások közötti *együttműködést és hálózatépítést*,
- a *meglévő struktúrák lehető legjobb kihasználása* mellett törekedjenek annak biztosítására, hogy a kormányzati szervek, illetve a kapcsolódó közigazgatási szervek kutatásaik megtervezésekor és ágazati politikáik kidolgozásakor adott esetben figyelembe vegyék az említett kutatási eredményeket;

⁽³⁾ A kultúra területével foglalkozó ESSnet projekt végső jelentése: http://ec.europa.eu/culture/news/20121026-ess-net_en.htm

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, HOGY SAJÁT HATÁSKÖRÜKÖN BELÜL:

- ösztönözzék a *tapasztalatcserét*, a kulturális politika területén támogassák a legjobb gyakorlatok terjesztését, mozdítsák elő a tagállamok között a kultúrával és a kulturális kormányzással kapcsolatos *tudományos kutatás* terén fennálló szinergiákat,
- jelöljenek ki a kultúráért felelős minisztériumokban vagy a kulturális politikákkal foglalkozó más közigazgatási szervezetekben, valamint a Bizottságban a prospektív tanulmányok és kutatások összefogásáért és koordinálásáért felelős kapcsolattartó pontokat, és ösztönözzék azok európai szintű hálózatra szerveződését,
- mihamarabb alkalmazzák a kultúra területével foglalkozó ESSnet projekt keretében kidolgozott közös statisztikai keretrendszert és módszert annak érdekében, hogy megbízható, összehasonlítható és naprakész információk álljanak rendelkezésre a kultúra és a kreatív ágazat társadalmi és gazdasági hatásaival kapcsolatban, továbbá a kultúra területével foglalkozó ESSnet projekt ajánlásai alapján folytassák a jövőbeli prioritásokkal kapcsolatos munkát ⁽¹⁾,
- segítsék elő, hogy az Eurostat a nemzeti statisztikai intézetekkel ⁽²⁾, valamint a kultúráért felelős minisztériumokkal vagy a kulturális statisztikákkal foglalkozó más közigazgatási szervezetekkel együttműködve folytathassa a kultúrára vonatkozó összehasonlítható statisztikák kidolgozását,
- támogassák a *tapasztalatcserét*, és az Eurostat részvételével kezdjék meg – a kultúra gazdasághoz való hozzájárulásának értékelését segítő – kulturális „szatellit számlákkal” ⁽³⁾ kapcsolatos munkát, különös figyelmet fordítva a kulturális foglalkoztatásra;

II. A SZINERGIÁK ELŐMOZDÍTÁSA ÉS INTEGRÁLT STRATÉGIÁK KIDOLGOZÁSA A KULTÚRA HOLISZTIKUSABB MEGKÖZELÍTÉSE ÉRDEKÉBEN

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA:

ÚGY VÉLI, hogy a kormányzás valamennyi szintjén – kiemelt szerepet biztosítva a helyi és a regionális hatóságoknak – össze kell fogni a kulturális és a kreatív ágazatok gazdasági és társadalmi potenciáljának maradéktalan kiaknázása érdekében; ezzel összefüggésben NYUGTÁZZA „A kulturális és kreatív

ágazatok előtérbe helyezése az Unión belüli növekedés és foglalkoztatás érdekében” című, 2012. szeptember 26-án elfogadott bizottsági közleményt ⁽⁴⁾, amely átfogó stratégiát vázol fel erre vonatkozóan;

MEGÁLLAPÍTJA, hogy a kultúrát európai, nemzeti, regionális és helyi szinten is integrálni kell az egyéb közpolitikai területekbe és döntéshozatali eljárásokba;

KIEMELI, hogy a civil társadalom érintett szereplőit fokozottan be kell vonni a kulturális kormányzás nyitottabbá, fokozott részvételen alapulóvá, hatékonyabbá és koherensebbé tétele érdekében;

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY:

- erősítsék meg az *ágazatközi és a minisztériumok közötti együttműködést* a kulturális kérdések terén, valamint dolgozzanak ki olyan *többrétegű integrált stratégiákat*, amelyek a kormányzás valamennyi szintjére kiterjednek,
- a helyi és a regionális hatóságokat a helyi és a regionális fejlesztési politikák keretében ösztönözzék arra, hogy a kulturális és a kreatív ágazatokat építsék be az *intelligens szakstratégiáikba* ⁽⁵⁾, és hogy e célból eredményes partnerséget alakítsanak ki a civil társadalom, az üzleti szféra és a hatóságok között,
- ösztönözzék a köz- és a magánszférába tartozó érdekelttek közötti közös vállalkozásokat annak érdekében, hogy a kulturális és a kreatív ágazatokat érintő beruházások *fenn tarthatók* legyenek, előnyben részesítve ugyanakkor a „fizikai” (infrastrukturális) és a „puha” (humán tőkébe való) beruházások megfelelőbb kombinációját,
- a kulturális közintézmények és a civil társadalom közötti partnerségek megerősítése révén, valamint a civil társadalom részvételének megfelelő párbeszéd és konzultáció révén történő ösztönzése által mozdítsák elő a *kulturális politikai döntéshozatalban való széles körű részvételen alapuló megközelítést*;

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY:

- továbbra is támogassa a tagállamok szakértői közötti *együttműködést és a legjobb gyakorlatok cseréjét*, többek között a nyitott koordinációs módszer és az érdekelt csoportokkal folytatott strukturált párbeszéd előmozdítása révén,

⁽¹⁾ A 2011. május 19-i tanácsi következtetésekből megfogalmazottaknak megfelelően.

⁽²⁾ Az európai statisztikai programról (2013–2017) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslattal (COM (2011) 928 végleges – 5089/12 dokumentum), illetve a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos tárgyalások eredményeinek befolyásolása nélkül.

⁽³⁾ A „szatellit számlák” a központi elszámoláshoz kapcsolódó olyan keretet nyújtanak, amely lehetővé teszi azt, hogy a figyelem a nemzeti elszámolással összefüggésben a gazdasági és társadalmi élet egy bizonyos területére vagy szempontjára irányuljon (<http://stats.oecd.org/glossary/detail.asp?ID=2385>).

⁽⁴⁾ 14256/12 (COM (2012) 537 final).

⁽⁵⁾ Az intelligens szakstratégiák olyan eszközt jelentenek, melynek révén a régiók vagy a városok feltérképezik saját forrásait, és különböző profiljaik alapján stratégiákat dolgoznak ki mind a gazdasági, mind pedig a társadalmi befogadás tekintetében. E stratégiák a 2014–2020-as időszakra vonatkozó kohéziós politikához javasolt szabályozási keretben szereplő előzetes feltételek részét képezik. (A Bizottság közleménye az Európa 2020 keretei közötti intelligens növekedéshez hozzájáruló regionális politikáról – COM (2010) 553 végleges – 14679/10 dokumentum).

— a Bizottságon belül fejlessze tovább az ágazatközi együttműködést annak érdekében, hogy maradéktalanul ki lehessen aknázni a kulturális és a kreatív ágazatokban Európa-szerte az intelligens növekedés, a társadalmi kohézió és a kultúrák közötti párbeszéd előmozdításával összefüggésben rejlő potenciált, és hogy a kultúrának valamennyi kapcsolódó uniós szakpolitikába és intézkedésbe történő integrálása céljából teljes mértékben hasznosítani lehessen a meglévő hatásvizsgálati eljárásokat;

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, A TAGÁLLAMOKAT ÉS A JÖVŐBELI ELNÖKSÉGEKET, HOGY SAJÁT HATÁSKÖRÜKÖN BELÜL:

— maradéktalanul aknázzák ki a meglévő és a majdani uniós finanszírozási programokat, többek között a kutatás és az innováció területén is ⁽¹⁾,

— működjenek együtt a 2011–2014-es időszakra szóló kulturális munkaterv felülvizsgálatának elvégzésében és végső jelentésének elkészítésében, továbbá a munkaterv végrehajtásának értékelése céljából dolgozzák ki a figyelemmel kísérés módszereit,

— a hatékony európai és nemzeti koordináció biztosítása érdekében rendszeresen és már a korai szakaszban osszák meg a kulturális kérdésekre és politikákra közvetlen vagy közvetett hatással lévő uniós szakpolitikákkal és intézkedésekkel kapcsolatos információkat; e célból a Tanács felkéri a BIZOTTSÁGOT, hogy a Kulturális Bizottság részére tegyen jelentést a vonatkozó kezdeményezéseiről – többek között az éves munkaprogramjában szereplő kezdeményezésekről –, valamint a JÖVŐBELI ELNÖKSÉGEKET, hogy tegyenek jelentést a Tanács előkészítő szervei által végzett munkáról,

— 2013 végéig jelöljenek ki a prospektív tanulmányok és kutatások összefogásáért és koordinálásáért felelős kapcsolattartó pontokat,

— működjenek együtt annak érdekében, hogy e következtetéseket tettek kövessék;

MEGÁLLAPODIK abban, hogy

— 2015-ben áttekinti e következtetések végrehajtásának helyzetét ⁽²⁾.

⁽¹⁾ E következtetések nem befolyásolják a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos tárgyalásokat.

⁽²⁾ Az áttekintés az alábbiakra terjedhet ki: a kultúrára vonatkozó összehasonlítható statisztikákkal kapcsolatos munka terén elért eredmények, a 2013-ig kijelölt kapcsolattartó pontok hálózatba szerveződése, valamint az uniós szakpolitikákkal és a kultúrára ható intézkedésekkel kapcsolatos információcsere működése. Ez a felsorolás nem teljes.

A Tanács következtetései (2012. november 26.) a gyermekbarát internet európai stratégiájáról

(2012/C 393/04)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

ÉRDEKLŐDÉSSSEL FOGADJA:

hogyan a Bizottság 2012. május 2-án elfogadta a gyermekbarát internet európai stratégiáját⁽¹⁾, és EGYETÉRT AZZAL, hogy a stratégia négy cselekvési pillérre összpontosít, amelyek a következők: 1. gyermekeknek szánt minőségi online tartalmak ösztönzése, 2. tudatosságnövelő és felkészítő intézkedések fokozása, 3. biztonságos online környezet teremtése a gyermekek számára, valamint 4. küzdelem a gyermekek szexuális zaklatását ábrázoló online anyagok ellen;

EMLÉKEZTET:

- az EU gyermekjogi ütemtervére⁽²⁾, mely egyik célkitűzéseként azt határozza meg, hogy megvalósítja a digitális térben a gyermekek magas szintű védelmét, miközben sértetlenül megőrzi az internet igénybevételéhez való jogukat a gyermekek szociális és kulturális fejlődése érdekében,
- a „biztonságosabb internet” programok fontosságára, melyek révén az EU 1999 óta koordinálja és támogatja azokat a törekvéseket, melyek célja, hogy az internetet a gyermekek számára biztonságosabbá tegyék, továbbá a Biztonságosabb Internet Központok kulcsfontosságú szerepére,
- az európai digitális menetrendre⁽³⁾, melynek intézkedései többek között a médiaműveltség⁽⁴⁾, és ezen belül különösen a digitális jártasság⁽⁵⁾ és a digitális társadalmi befogadás javítását célozzák, egyúttal ösztönözve a technológiai innovációt és a munkahelyteremtést, hozzájárulva ezáltal a digitalizált egységes piachoz;

HANGSÚLYOZZA, HOGY:

1. továbbra is relevánsak „A gyermekek védelméről a digitális világban” címmel 2011-ben megfogalmazott következtetései⁽⁶⁾, melyekben felkérte a tagállamokat, a Bizottságot és

az iparágat, hogy tegyenek lépéseket a gyermekek számára biztonságos online médiakörnyezet megteremtése érdekében, valamint hogy fogadják el az illegális tartalmak – mint például a gyermekek szexuális zaklatását ábrázoló képek – elleni küzdelemhez szükséges intézkedéseket;

2. 2011. december 13-án elfogadásra került a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁷⁾, amelyet a tagállamoknak végre kell hajtaniuk;
3. mivel a 2011-es tanácsi következtetések és a 2011/93/EU irányelv a gyermekbarát internet európai stratégiájának 3. és 4. pillére alá tartozó intézkedések széles körét lefedik, e mostani következtetések elsősorban a stratégia 1. és 2. pillérébe tartozó kérdésekre összpontosítanak;
4. a 2011-es és e mostani következtetések kiegészítik egymást, és a Tanács részéről átfogó választ kínálnak a Bizottság által javasolt európai stratégiára;

NYUGTÁZZA:

1. hogy a Bizottság kezdeményezésére megalakult a gyermekeink internetes biztonságáért munkálkodó koalíció, mely munkaprogramja alapján öt cselekvési területen kíván előre lépést és eredményeket elérni (bejelentésre szolgáló eszközök, életkornak megfelelő adatvédelmi beállítások, tartalom-besorolás, szülői ellenőrzés, a gyermekek zaklatását ábrázoló anyagok eltávolítása)⁽⁸⁾;
2. a Bizottságnak az európai hálózatfinanszírozási eszköz létrehozásáról szóló rendeletre⁽⁹⁾ és a transzeurópai távközlési hálózatokra vonatkozó rendeletre⁽¹⁰⁾ irányuló javaslatait, melyekben a biztonságosabb internetszolgáltatási infrastruktúrák – európai és nemzeti szinten egyaránt történő – finanszírozásának a terve is szerepel;

⁽¹⁾ COM(2012) 196 final – 9486/12.

⁽²⁾ COM(2011) 60 végleges – 7226/11.

⁽³⁾ 9981/10 + REV 1 (COM(2010) 245 végleges/2).

⁽⁴⁾ A médiaműveltség „a médiához való hozzáférésnek és a médiatartalom megértésének, kritikus értékelésének, létrehozásának és közvetítésének képessége” (A Tanács 2009. november 27-i következtetései a digitális környezethez igazodó médiaműveltségről – HL C 301., 2009.12.11., 12. o.).

⁽⁵⁾ „A digitális kompetencia megköveteli a természetnek, az IST szerepének és lehetőségeinek alapos értését és ismeretét a mindennapokban (...) valamint az internet által kínált lehetőségek és esetleges veszélyek megértését és az elektronikus média útján történő kommunikációt (e-mail, hálózati eszközök) (...). A szükséges készségek magukban foglalják: az információ megkeresésének, összegyűjtésének és feldolgozásának képességét és kritikus és szisztematikus alkalmazását (...) Az egyénnek képesnek kell továbbá lennie az IST alkalmazására a kritikus gondolkodás, kreativitás és innováció támogatása érdekében (...)”. (Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 2006/962/EK ajánlása az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról (HL L 394., 2006.12.30., 10. o.).

⁽⁶⁾ HL C 372., 2011.12.20., 15. o.

⁽⁷⁾ HL L 335., 2011.12.17., 1. o., valamint az irányelv helyesbítése (HL L 18., 2012.1.21., 7. o.).

⁽⁸⁾ A koalíció olyan kezdeményezés, melynek az élén az iparág áll, tagjai pedig európai és globális IKT- és médiavállalatok (http://ec.europa.eu/information_society/activities/sip/docs/ceo_coalition/ceo_coalition_statement.pdf).

⁽⁹⁾ 16176/11

⁽¹⁰⁾ 16006/11

3. a Horizont 2020 létrehozásáról szóló rendeletre ⁽¹⁾ (melyben szerepel a többek között a gyermekek és az internet közötti interakcióval kapcsolatos területekre irányuló kutatások finanszírozásának terve), valamint az „Erasmus mindenkinek” létrehozásáról szóló rendeletre ⁽²⁾ irányuló bizottsági javaslatokat, mely utóbbiban az oktatás területén indított, a média- és a digitális műveltséggel kapcsolatos kezdeményezések finanszírozásának terve is szerepel;
4. a Bizottság tagállamokhoz intézett azon felhívását, hogy nevezzenek ki nemzeti digitális „bajnokot” ⁽³⁾, akinek feladata a nyitott digitális társadalom előnyeinek a népszerűsítése;
5. az Európa Tanács által az internet irányítására vonatkozó stratégiája (2012–2015) keretében a gyermekek védelmével és felkészítésével kapcsolatban elvégzett munkára;
6. a meglevő nemzeti szintű projektek nagyon pozitív eredményeire és gyakorlataira, amelyek hasonló célokat szolgálnak, úgymint a gyermekeknek szánt minőségi online tartalmak létrehozása, vagy a kiskorúak védelme többek között ellenőrző, tudatosságnövelő és felkészítő eszközök révén;

HANGSÚLYOZZA, HOGY:

1. interaktív és mindent átható jellege miatt az internet számos lehetőséget kínál a kritikus gondolkodást, az elemző készségeket, az innovációt és a kreativitást elősegítő médiaműveltség és elsősorban a digitális jártasság fejlesztésére. A médiaműveltség és különösen a digitális jártasság fejlesztése nagy jelentőséggel bír a gyermekek számára, mert ennek révén tudnak biztonságos módon alkalmazkodni a folyamatosan változó új technológiákhoz, és általánosabb értelemben a digitális jártasság hozzásegíti őket ahhoz, hogy világukat biztonságos és kreatív módon alakíthassák;
2. ha nem fektetünk be kellő mértékben a gyermekeket érintő szakpolitikákba, az mélyreható és tartós hatással lehet társadalmainkra ⁽⁴⁾, ezért megoldást kell találnunk az internetező gyermekek sajátos igényeire és az őket fenyegető veszélyekre, és a jelenlegi digitális szakadék szűkítése érdekében olyan térré kell tennünk az internetet, mely az etnikai, kulturális és társadalmi háttértől függetlenül Európa minden gyermeke számára is számtalan lehetőséget kínál, beleértve a fogyatékkal élő és a különleges igényű gyermekeket is;
3. az európai stratégia keretében indított tevékenységek végrehajtását fontos nemzeti és európai szinten egyaránt összehangolni, és ezzel párhuzamosan elő kell mozdítani a különböző érdekelt együttműködését, amelyben részt vesznek elsősorban a gyermekek, a kormányzati szervek,

az illetékes intézmények, a nem kormányzati szervezetek és az iparág; a tagállami Biztonságos Internet Központok uniós finanszírozású hálózatának keretében folytatott munka folyamatos és intenzívebb koordinációja az európai szintű megerősített együttműködés egyik példája;

4. fontos az önszabályozás, mivel az internet gyorsan változó környezet, ezért rugalmasságra van szükség ahhoz, hogy elkerüljük növekedési potenciáljának és alkalmazkodóképességének a korlátozását; ahhoz azonban, hogy hatékony legyen, az önszabályozást független ellenőrzésnek és értékelésnek kell alávetni, illetve szorosan össze kell kötni a tudatosságnövelést és felkészítést célzó kezdeményezésekkel.

FELLÉPÉST JAVASOL AZ ALÁBBI TERÜLETEKEN:

1. TERÜLET: A gyermekeknek szánt minőségi online tartalmak arányának növelése

MIVEL:

1. a gyermekek egyre változatosabb eszközökön csatlakoznak az internetre és ezt egyre fiatalabb korban teszik, azonban nem találunk elegendő, életkoruknak megfelelő minőségi tartalmat;
2. a „gyermekeknek szánt minőségi online tartalom” kifejezés alatt olyan tartalmat kell érteni, mely – azonfelül, hogy a gyermekek számára vonzó, használható, megbízható és biztonságos – valamilyen módon a gyermekek hasznára válik, például bővíti ismereteiket, és fejleszti készségeiket és kompetenciáikat, elsősorban kreativitásukat, és adott esetben jól felismerhetővé teszi a reklámot vagy kereskedelmi kommunikációt ⁽⁵⁾;
3. a minőségi online tartalmak rendelkezésre állása segíthet abban, hogy a gyermekek jobban kihasználhassák az internet adta lehetőségeket, és jelentősen megkönnyítheti, hogy az uniós háztartásokban elterjedjen a szélessávú internet és annak aktív használata ⁽⁶⁾; illetve fordítva, ez az elterjedt és aktív használat is segíthet abban, hogy több minőségi online tartalom álljon rendelkezésre;
4. ha elérjük, hogy a felhasználók (gyermekek, szülők és oktatók) tudatosabban, magabiztosabban és nagyobb bizalommal vegyék igénybe a különböző országokból származó, különböző eszközökön elérhető tartalmakat, az csökkentheti a digitális egységes piac töredezettségét, egyúttal tiszteletben tartva minden egyes tagállam nyelvi és kulturális sajátosságait;

⁽¹⁾ 17933/11

⁽²⁾ 17188/11

⁽³⁾ Tájékoztatásul: <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/digital-champions>;

<https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/about-0>

⁽⁴⁾ Az EU gyermekjogi ütemterve.

⁽⁵⁾ E pont alapja: Producing and providing online content for children and young people - An inventory (a gyermekeknek és fiataloknak szóló online tartalmak előállítására és rendelkezésre bocsátására vonatkozó iránymutatások jegyzéke) http://ec.europa.eu/information_society/activities/sip/docs/competition/final_draft.pdf

⁽⁶⁾ A Bizottság 2012. március 23-i szolgálati munkadokumentuma a szélessávra vonatkozó nemzeti tervekről (SWD(2012) 68 végleges), 17. o.

5. a minőségi online tartalom előmozdítása, létrehozása és terjesztése dinamikus és szoros együttműködést kíván a köz-, illetve a magánszférában működő tartalom-létrehozók, a gyermekek internetes biztonságában jártas szakértők (például nem kormányzati szervek és online biztonsági központok), az internetszolgáltatók, a gyermekek oktatásában részt vevő személyek (így a szülők és tanárok), illetve maguk a gyermekek között;

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, A BIZOTTSÁGOT ÉS AZ IPARÁGAT, HOGY SAJÁT HATÁSKÖRÜKÖN BELÜL:

1. projektek és kezdeményezések támogatása révén, nyíltforrású szoftverek és nyílt szabványok felhasználásával ösztönözzék a gyermekeknek szánt, illetve a közreműködésükkel készített minőségi online tartalmak létrehozását célzó innovációt, ideértve az ilyen tartalmakhoz való hozzáférést lehetővé tevő, interoperábilis platformok kidolgozását is;
2. értékeljék az online tartalmak minőségi és mennyiségi aspektusait olyan korhatár- és tartalombesorolások (így felhasználói megelégedettségre és szakértői vizsgálatokra alapuló besorolás) kidolgozása révén, amelyek megbízható módon lehetővé teszik a különböző országok, illetve eszközök közötti összehasonlítást, és egyúttal figyelembe veszik a tagállamok közötti kulturális különbségeket is;
3. mérje fel, hogyan lehetne kezelni az online tartalmak előállításakor jelentkező nyelvi akadályokat, például fejlettebb gépi fordítással, elősegítve a digitalizált egységes piac megvalósulását;

2. TERÜLET: A tudatosságnövelő és felkészítő intézkedések fokozása

MIVEL:

- annak érdekében, hogy a gyermekek biztonságosan használhassák az internetet, egyrészt foglalkozni kell a biztonságos internetezést lehetővé tevő technikai eszközök kérdésével, másrészt a gyermekeket fel kell vértetni az ahhoz szükséges ismeretekkel, készségekkel és kompetenciákkal, hogy az online környezetben hatékonyan és felelősségteljesen mozoghassanak,
- az oktatási ágazat és a szülők fontos szerepet játszanak abban, hogy segítsék a gyermekeket az internet által kínált lehetőségek előnyös és kreatív kihasználásában, valamint az interneten leselkedő veszélyek észlelésében és kezelésében. Ugyanakkor azt is el kell ismerni, hogy a tanároknak és a szülőknek maguknak is segítségre és képzésre van szükségük ahhoz, hogy lépést tudjanak tartani egyrészt a gyermekek virtuális életében zajló gyors és kiszámíthatatlan változásokkal, másrészt a folyamatosan fejlődő új technológiákkal;

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY:

1. gyorsítsák fel azoknak a stratégiáknak a végrehajtását, melyek célja, hogy az iskolákban bevezessék az internetes biztonsággal kapcsolatos ismeretek oktatását és a digitális jártasság fejlesztését, valamint ösztönözzék minden tantárgy oktatása során az internet használatát, és ezzel kapcsolatban támogassák a tanárok adekvát képzését;
2. segítsék elő, hogy informális és nem formális tanulás keretében – többek között ifjúsági szervezetek keretében, megfelelően képzett ifjúságsegítők segítségével – a szülők és gyermekek minél jobban elsajátíthassák a digitális jártasságot;

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, HOGY:

3. aktívan támogassák a gyermekek közreműködését a gyermekek online tevékenységével kapcsolatos nemzeti és páneurópai tudatosságnövelő kampányok, jogszabályok, illetve egyéb intézkedések és tevékenységek kidolgozásában, például a Biztonságosabb Internet Központok által működtetett nemzeti ifjúsági panelek támogatásának folytatása révén;
4. folytassák a médiaműveltség és elsősorban a digitális jártasság fejlesztését és mozdítsák elő a nemzeti és a páneurópai szintű tudatosságnövelést;

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, A BIZOTTSÁGOT ÉS AZ IPARÁGAT, HOGY SAJÁT HATÁSKÖRÜKÖN BELÜL:

5. a tudatosság és a felkészültség fokozása érdekében – hangsúlyozva az internet kínálta lehetőségeket – nemzeti és uniós szinten egyaránt támogassák a köz- és a magánszféra közötti partnerségeket, társadalmi, etnikai és kulturális háttértől függetlenül minden szülőt és gyermeket megszólítva, ideértve a társadalmi-gazdasági szempontból hátrányos helyzetű és a különleges igényű gyermekeket is;
6. a jövőben is számoljanak be a gyermekek online magatartásformáival kapcsolatos tényekről és információkról, valamint a szolgáltatások és a technológiák által a gyermekek internethasználatára gyakorolt hatásról;
7. javítsák a szülői ellenőrzést szolgáló eszközöket, hogy azok minden eszközön hatékonyan működjenek, interoperábilisak legyenek, és a lehető legtöbb nyelven rendelkezésre álljanak, továbbá dolgozzon ki stratégiákat arra irányulóan, hogy a szülőkhöz tudatosítsa a szülői ellenőrzést szolgáló eszközök létezését, figyelembe véve a gyermekek magánlehetéhez, információhoz és véleménynyilvánítási szabadsághoz való jogát is;

8. hangolják össze a káros tartalomkategóriák bejelentésének közös minimumszabványait és a bejelentési eljárások egységes minimumszintű teljesítménykritériumait, hogy azok minden országban, a legkülönbözőbb eszközök felhasználása esetén is összehasonlíthatók, átláthatók és hasznosíthatók legyenek;
9. biztosítsák a káros tartalomkategóriák hatékony bejelentési eljárásainak és a nyomon követési mechanizmusoknak a kialakításához, bevezetéséhez és ellenőrzéséhez szükséges támogatást, erősítsék meg az iparágon belüli, valamint a kormányzati szervekkel, a nem kormányzati szervezetekkel és a forródrótokkal folytatott együttműködést, továbbá biztosítsák a nemzetközi együttműködéshez szükséges mechanizmusok, releváns platformok és eszközök használatát;
10. az online reklámra vonatkozóan vezessenek be és hajtsanak végre önszabályozási kezdeményezéseket, és azokat rendszeresen tegyék naprakésszé, a reklám újonnan megjelenő formáihoz igazítva;

FELKÉRI AZ IPARÁGAT, HOGY:

11. vezessen be adatvédelmi alapbeállításokat, valamint dolgozzon ki és vezessen be olyan hatékony eszközöket, amelyek tájékoztatják a gyermekeket és a szülőket az online adatvédelmi beállításokról;

12. fejlessze tovább az online reklámra vonatkozó önszabályozási kezdeményezéseket.

E következtetések hatékony nyomon követése érdekében AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA felkéri:

1. a CEO koalíciót, hogy nyújtsa be a Tanácsnak a 2013. januárjára várt zárójelentését;
2. a Bizottságot, hogy adjon gyakori visszajelzést és tájékoztatást a gyermekbarát internet európai stratégiájában foglalt fellépésekkel kapcsolatban elért eredményekről, különösen azon teljesítmény- és értékelési folyamatok vonatkozásában, melyeket az európai stratégia végrehajtásának értékeléséhez el kell végezni;
3. a Bizottságot és a tagállamokat – a 2014–2020-ra szóló többéves pénzügyi keretre vonatkozó tárgyalások sérelme nélkül –, hogy a gyermekbarát internet európai stratégiájában – annak mind a négy pillérében – és az ezen következtetésekben megfogalmazott célkitűzések elérése érdekében megfelelően használják ki a meglévő és jövőbeli uniós finanszírozási programok lehetőségeit.

A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések (2012. november 27.) a migráns háttérű fiataloknak a társadalomban való részvételéről és társadalmi befogadásáról

(2012/C 393/05)

A TANÁCS ÉS A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAINAK A TANÁCS KERETÉBEN ÜLÉSEZŐ KÉPVISELŐI,

EMLÉKEZTETVE A KÉRDÉSNEK AZ EZEN KÖVETKEZTETÉSEK MELLÉKLETÉBEN FOGLALT POLITIKAI HÁTTÉRÉRE, ÉS KÜLÖNÖSEN ARRA, HOGY:

1. az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkének értelmében az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – az Európai Unió alapvető értékei. Ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában ⁽¹⁾;
2. az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 165. cikke szerint az Európai Unió fellépésének célja, hogy ösztönözze a fiatalokat arra, hogy részt vegyenek Európa demokratikus életében;
3. az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretéről (2010–2018) szóló állásfoglalás ⁽²⁾ a fiatalok aktív polgári szerepvállalása és a társadalmi kohézió előmozdítását az egyik átfogó célkitűzésként, a fiataloknak a társadalomban való részvételét és társadalmi befogadását pedig a nyolc cselekvési terület egyikeként jelöli meg. Az állásfoglalás leszögezi: az a követelmény, hogy minden fiatal a társadalom erőforrásaként kell elismerni, továbbá tartósan biztosítani kell számukra a jogot, hogy a velük és az ifjúsági szervezetekkel folytatott kiterjedt és strukturált párbeszéd révén részt vehessenek az őket érintő szakpolitikák alakításában, azon irányadó elvek közé tartozik, amelyeket a fiatalokat érintő valamennyi szakpolitika és tevékenység terén szem előtt kell tartani;
4. az „Európa 2020” stratégia három egymást kölcsönösen erősítő prioritást tartalmaz az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre alapozva. Az egyik kiemelt kezdeményezése, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformja részeként konkrétan megállapítja, hogy olyan társadalmi és területi kohézió biztosítása szükséges, ahol a növekedés és a munkahelyteremtés előnyei széles körben érvényesülnek, a szegénységben és társadalmi kirekesztettségben élők pedig méltóságban, a társadalom aktív tagjaiként élhetnek. Az ifjúság területét mint kulcsfontosságú területet jelöli meg, amelyen belül a „Mozgásban az ifjúság” kezdeményezés feladata, hogy

növelje az oktatási rendszerek teljesítményét, a nem formális és a formális rendszereket egyaránt, és hogy elősegítse a fiatalok munkaerőpiacra való belépését;

ÉS MEGÁLLAPÍTVA, HOGY:

5. e következtetések a fiatalok összességét, és különösen a migráns háttérű fiatalokat ⁽³⁾ célozzák;

FIGYELEMBE VÉVE, HOGY:

6. a fiatalok aktív részvétele kiterjed a fiatalok életét érintő összes területre, valamint a demokratikus folyamatokban való aktív részvételükre is;
7. a fiatalok társadalmi befogadásához – nemtől, faji vagy etnikai háttértől, vallástól vagy meggyőződéstől, fogyatékos-ságtól, életkortól és szexuális irányultságtól függetlenül – hozzáférést kell számukra biztosítani az egészségügyi, (formális, nem formális és informális) oktatási, információs és kommunikációs technológiai (ikt), kulturális, lakhatási és szociális szolgáltatásokhoz, valamint a foglalkoztatáshoz;
8. a faji, etnikai, kulturális és vallási sokszínűség az Európai Unió egyik fő jellemzője. A mobilitás és a migráció e sokszínűség legfontosabb forrásai közé tartozik; 2011-ben 20,5 millió harmadik országbeli állampolgár élt az EU-ban, akiket uniós kontextusban rendszerint bevándorlóként említene, és akik az EU lakosságának mintegy 4 %-át teszik ki; 12,8 millió uniós polgár, vagyis az EU27 lakosságának a 2,5 %-a pedig egy másik tagállamban élt ⁽⁴⁾;
9. a bevándorlók átlagéletkora tagállamonként eltérő. 2011-ben több mint felük 20 és 34 év közötti volt ⁽⁵⁾;

⁽³⁾ E következtetések alkalmazásában a „migráns háttérű fiatalok” kifejezés az olyan fiatalok leírására szolgál, akik harmadik ország állampolgáraiként valamely uniós tagállamban jogszerűen élnek, függetlenül attól, hogy hol születtek, valamint akik a fogadó tagállam állampolgáraivá váltak, de a szüleik nem uniós tagállamban születtek. E következtetések alkalmazásában a „fiatal mobilis uniós polgár” kifejezés az olyan uniós polgárok leírására szolgál, akik születési országuktól vagy a szüleik születési országától eltérő uniós országban élnek, tehát gyakorolják a Szerződés által biztosított, a szabad mozgásra és letelepedésre vonatkozó jogukat. Nyilvánvaló a különbség a harmadik országok állampolgáira alkalmazandó jogi keret és a szabad mozgásra vonatkozó jogukat gyakorló uniós polgárokkal alkalmazandó jogi keret között. Meg kell jegyezni, hogy az integrációra vonatkozó minden intézkedés a harmadik országok állampolgáira alkalmazandó, míg a társadalmi befogadás és a helyi társadalomban való aktív részvétel mind a fiatal mobilis uniós polgárokkal, mind a migráns háttérű fiatalokkal alkalmazandó.

⁽¹⁾ Az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikke.

⁽²⁾ HL C 311., 2009.12.19., 1. o.

⁽⁴⁾ Eurostat, Statistics in focus, 2012/31. szám.

⁽⁵⁾ Forrás: Eurostat (migr_pop2ctz).

10. a gazdasági és pénzügyi válságnak a növekedésre és a foglalkoztatásra gyakorolt negatív hatásai a hátrányos helyzetű fiatalokat különösen súlyosan érintik. Konkrétan, a fiatalok munkanélküliségi rátája az Európai Unióban nyugtalanító szintet ért el: a 25 év alatti fiatalok körében meghaladja a 20 %-ot, és egyre emelkedik. A 18 és 24 év közötti fiatalok 21,1 %-át a szegénység veszélye fenyegeti;
11. a dél-mediterrán térségben 2010 vége óta zajló történelmi események hatására nagyszámú fiatal migráns kelt útra, aminek hatása az uniós határokon közvetlenül érezhető volt;
12. a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő Európai Integrációs Alap az európai együttműködés előmozdítására törekszik annak érdekében, hogy mindenki számára hasonló jogokat, kötelezettségeket és lehetőségeket biztosítson ⁽¹⁾;

TEKINTETTEL ARRA, HOGY:

13. a formális, a nem formális és az informális oktatás döntő fontosságú a teljes integráció és társadalmi kohézió szempontjából. Minden fiatalnak egyenlő lehetőségeket kell biztosítani az oktatásban és a képzésben való részvételre, valamint a munkaerőpiacra való belépésre. A migráns háttérű fiatalok a fogadó ország oktatási rendszerébe való integrációjuk révén bővíthetik tudásukat, képességeiket és kompetenciáikat, ami jelentősen elősegíti foglalkoztathatóságukat;
14. a nem formális és informális tanulás támogatja a formális oktatást és javíthatja valamennyi fiatal társadalmi és gazdasági befogadását. Ebben az összefüggésben igen fontos az ifjúsági szervezeteknek és az ifjúságsegítőknek a fiatalok által, a fiatalokkal és a fiatalokért végzett munkája, különös tekintettel a migráns háttérű fiatalokra;
15. számos nem-formális és informális tanulási lehetőséget finanszíroznak uniós programokon keresztül. Egyes programok, mint például az ifjúsági programok, a fiatalok igényeihez igazodnak, és minden fiatal számára hozzáférhetőek, végzettségüktől, háttérüktől és döntéseiktől függetlenül;
16. egyre több tanulmány mutat rá arra, hogy a migráns háttérű fiatalok továbbra is jelentős hátrányban vannak az oktatásban, a munkaerőpiacon, valamint az oktatás és a munkaerőpiacra való belépés közötti átmenetben annak ellenére, hogy sokuk a lakóhelyük szerinti országban

szocializálódott vagy született ⁽²⁾, Ezen túlmenően a jelenlegi adatok szerint a munkanélküliség és a társadalmi kirekesztődés a migráns háttérű fiatalok közül inkább a nőket, mint a férfiakat sújtja;

17. a migránsok sikeres integrációja a társadalomba elengedhetetlen a jóléthez, egymás megértéséhez és a kommunikációhoz, nemcsak az egyes migránsok és a helyi társadalom, hanem az EU egészének tekintetében, mivel hozzájárul a gazdasági növekedéshez és a kulturális gazdagsághoz;
18. a társadalmi befogadás javításához, valamint a társadalmak megfelelő, fenntartható és demokratikus működéséhez, valamint további fejlődéséhez elengedhetetlenül fontos biztosítani, hogy a fiatal mobilis uniós polgárok és a migráns háttérű fiatalok élni tudjanak a helyi, regionális, nemzeti és európai szintű aktív részvétel lehetőségével;
19. a rasszizmus, az idegengyűlölet és az intolerancia egyéb formái továbbra is igen aggasztóak az EU-ban, többek között a migráns háttérű fiatalok szempontjából. A fiatalokat, és egyben a migráns háttérű fiatalokat is célzó valamennyi intézkedésnek tiszteletben kell tartania az EU Alapjogi Chartáját, különösen a megkülönböztetésmentesség előmozdítását, a gyermekek jogait és a személyes adatok védelmét, és ezek az intézkedések nem eredményezhetik egyik konkrét csoport megbélyegzését sem;
20. a társadalmi befogadást segítő stratégiák meg kell, hogy könnyítsék a migráns háttérű fiataloknak a demokratikus, gazdasági, társadalmi és kulturális életbe való beilleszkedését;

AZ ALÁBBI PRIORITÁSOKAT HATÁROZZÁK MEG A MIGRÁNS HÁTTÉRŰ FIATALOK RÉSZVÉTELÉNEK ÉS TÁRSADALMI BEFOGADÁSÁNAK AZ ELŐSEGÍTÉSÉVEL KAPCSOLATBAN:

Döntő fontosságú, hogy előmozdítsuk minden fiatalnak – különösen a migráns háttérű fiataloknak – a társadalomban való teljes körű részvételét és társadalmi befogadását, elsősorban az alábbiak révén:

21. valamennyi fiatal bevonása az őket érintő összes szakpolitika kidolgozásába, megvalósításába és értékelésébe;
22. a kultúrák között a párbeszédnek és egymás megértésének az előmozdítása, különösen a különböző kulturális háttérű személyeknek a társadalomba való aktív bevonásával, és ennek révén fellépés a megkülönböztetés, a rasszizmus, az idegengyűlölet és az intolerancia egyéb formái ellen;

⁽¹⁾ A Tanács 2007. június 25-i 2007/435/EK határozata a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program keretében a 2007–2013-as időszakra a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap létrehozásáról (HL L 168., 2007.6.28., 18. o.).

⁽²⁾ Az FRA tanulmánya a migránsokról, a kisebbségekről és a foglalkoztatásról (2011).

23. a fiatalok vonatkozásában a nemek közötti egyenlőség előmozdítása, elsősorban a magas színvonalú oktatásban és képzésben való részvételre vonatkozó egyenlő lehetőségek biztosítása révén, valamint az oktatásból a munkaerőpiacra való zavartalan átmenet megkönnyítése;
24. a nem formális és informális tanulás kulcsszerepének elismerése, és a tanulási eredmények érvényesítése;
25. az ifjúsági szervezetek, a migráns háttérű fiatalok ifjúsági szervezeteit is beleértve, és a civil társadalom egyéb elemei által a fiatalok befogadásának támogatásában játszott szerep elismerése;
26. a helyi, regionális és nemzeti hatóságok aktív bevonása a társadalmi befogadási szakpolitikák végrehajtásába, valamint az együttműködésük erősítése a migrációval kapcsolatos kérdések megoldása érdekében, ideértve a fiataloknak a társadalomban való részvételét és társadalmi befogadását célzó támogatást is;
27. a fogadó ország nyelve (nyelvei) és más idegen nyelvek tanulása fontosságának elismerése;
- FELKÉRIK A TAGÁLLAMOKAT, HOGY SAJÁT HATÁSKÖRÜKÖN BELÜL ÉS A SZUBSZIDIARITÁS ELVÉT KELLŐKÉPPEN FIGYELEMBE VÉVE:
28. a szakpolitikák kialakítása és a szolgáltatások nyújtása során vegyék figyelembe a migráns háttérű fiatalok sajátos igényeit és nehézségeit; nyújtsanak könnyen igénybe vehető szolgáltatásokat azon fiatalok számára, akik megkülönböztetés, idegengyűlölet és rasszizmus célpontjává váltak, illetve ki vannak téve ennek a veszélynek; elismerve, hogy a fiatalok aktív polgári szerepvállalása a társadalomban való aktív részvételre vonatkozó elkötelezettségükön és felelősségvállalásukon egyaránt alapul;
29. mozdítsák elő az ifjúsági munkát és az ifjúságpolitikát, amely fokozhatja a fiatalok körében az aktív részvételt, a társadalmi befogadást, a szolidaritást és a kultúrák közötti párbeszédet, egyre nagyobb fokú sokszínűség elfogadását eredményezve a fiatalok összességének körében; dolgozzanak ki innovatív módszereket a fiatalok szokványos találkozhelyein végzett ifjúsági munkára vonatkozóan;
30. mozdítsák elő az összes fiatal személyes fejlődését és jólétét ifjúságimunka-lehetőségek révén annak érdekében, hogy a fiatalok megvalósíthassák a bennük rejlő lehetőségeket és a társadalom tevékeny és elkötelezett tagjaivá válhassanak;
31. támogassák a migráns háttérű fiatalok helyi közösségükben folytatott tevékeny szerepvállalását és részvételét, különös tekintettel a nem formális és informális tanulási lehetőségekre;
32. a kulturális, sport- és szabadidős tevékenységeket tegyék könnyebben hozzáférhetővé, hiszen azok a migráns háttérű fiatalok és a fiatal mobilis uniós polgárok társadalmi befogadásának fontos eszközei;
33. dolgozzanak ki olyan oktatási és képzési rendszereket, illetve biztosítsák a megfelelően képzett és kompetenciákkal rendelkező tanárokat, amelyek az egyes tanulók sajátos igényeihez igazodnak, ideértve a migráns háttérű fiatalok tanulásának jobb támogatását is;
34. mozdítsák elő a fiatal mobilis uniós polgárok és a migráns háttérű fiatalok többnyelvűségét, és támogassák a tartózkodásuk helyéül szolgáló ország nyelvének (nyelveinek) elsajátítását annak érdekében, hogy képessé tegyék őket az ismeretek elsajátítására, valamint az oktatási, kulturális és társadalmi tevékenységekben való teljes mértékű részvételre;
35. működjenek együtt az ifjúságsegítőkkal és ifjúsági szervezetekkel, többek között a migráns háttérű fiatalok ifjúsági szervezeteivel a társaktól való **tanulással kapcsolatos**, könnyen elérhető **tevékenységek** kidolgozása, előmozdítása és támogatása tekintetében, a kölcsönös tisztelet, a tolerancia és a kultúrák közötti megértés növelése céljából;
36. mozdítsák elő a társadalmi befogadást az információs társadalomban, például a migráns háttérű fiatalok médiaműveltségének fokozása révén;
37. támogassák a fiatal mobilis uniós polgároknak és a migráns háttérű fiataloknak az oktatásból vagy a képzésből a foglalkoztatásba való átmenetét, valamint gondoskodjanak arról, hogy – a nemzeti jogoknak és szolgáltatásoknak megfelelően – valamennyi fiatal számára egyenlő lehetőség nyíljon az ifjúsági garanciarendszerek elérésére;
38. mozdítsák elő a fiatal mobilis uniós polgároknak és a migráns háttérű fiataloknak a döntéshozatali struktúrákban való részvételét, valamint ösztönözzék, hogy az őket célzó szakpolitikákban és programokban a fiatalok ténylegesen részt vegyenek, illetve hozzájáruljanak azokhoz;
39. támogassák a hálózatépítést, és ösztönözzék az ifjúsági szervezetek, többek között a migráns háttérű fiatalok ifjúsági szervezetei, a helyi, a regionális és az országos szintű hatóságok, valamint a magánszektor közötti stratégiai partnerségeket, amelyek keretében fiatalok által vezetett olyan projekteket és rendezvényeket szerveznek, amelyek elismerik a sokszínűséget és előmozdítják a befogadást;
- FELKÉRIK A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, HOGY SAJÁT HATÁSKÖRÜKÖN BELÜL ÉS A SZUBSZIDIARITÁS ELVÉT KELLŐKÉPPEN FIGYELEMBE VÉVE:
40. vonják be valamennyi fiataalt az őket érintő összes szakpolitika kidolgozásába, megvalósításába és értékelésébe;

41. elemezzék a migráns háttérű fiatalok helyzetét a nemek szerinti differenciáltság alapján, és hozzanak olyan intézkedéseket, amelyek egyenlő esélyeket és a nemek között egyenlőséget teremtenek;
42. ismerjék el, hogy a helyi társadalom fontos szerepet tölt be a migráns háttérű fiatalok támogatásában, azok ismereteinek, készségeinek és kompetenciáinak bővítése tekintetében, formális oktatás, valamint nem formális és informális tanulási lehetőségek biztosítása révén;
43. a lehető legjobban használják ki a polgárok európai évét (2013) annak érdekében, hogy figyelmüket a fiatal mobilis uniós polgároknak az európai társadalomban való mobilitására és teljes körű részvételére irányítsák, továbbá törekedjenek arra, hogy a fiatal mobilis uniós polgárok és a migráns háttérű fiatalok minél jobban tisztában legyenek az őket megillető jogokkal, illetve az őket terhelő felelősséggel, valamint arra is, hogy mélyítsék el a társadalmi kohéziót, és a fiatalok körében mozdítsák elő egymás jobb megértését;
44. mozdítsák elő a migrációs kérdésekkel foglalkozó nemzeti, regionális és európai szintű érdekelt felek közötti, ágazatokon átívelő együttműködést és szinergiákat;
45. támogassák azokat a programokat és tevékenységeket, amelyek elősegítik a fiatal mobilis uniós polgároknak és a migráns háttérű fiataloknak a munkaerőpiacra való belépését és jobb foglalkoztathatóságát pályaválasztási tanácsadás és a foglalkoztatási, oktatási és képzési lehetőségekkel kapcsolatos tájékoztatás révén;
46. vizsgálják meg a migráns háttérű fiatalokat célzó ifjúsági tájékoztatási és tanácsadási szolgáltatásokkal kapcsolatos lehetőségeket annak érdekében, hogy a szükségleteknek megfelelő és innovatív, személyes és online tájékoztatást és tanácsadást biztosítsanak;
47. ösztönözzék és támogassák az ifjúsági szervezetek, és ezen belül a migráns háttérű fiatalok ifjúsági szervezetei és a média közötti együttműködést annak érdekében, hogy az a migráns háttérű fiatalokról elfogulatlan képet közvetítsen, ami a társadalmi befogadás növelését célozza;
48. üdvözlőjkék a nem formális és informális tanulás érvényesítéséről szóló tanácsi ajánlasi javaslat elfogadását, és ismerjék el, hogy az ifjúsági szervezetek is kulcsfontosságú szerepet töltenek be a migráns háttérű fiatalok számára alapvető jelentőségű nem formális és informális tanulási lehetőségek biztosításában;
49. törekedjenek arra, hogy a fiatalokat célzó, következő generációs uniós programok és egyéb eszközök megvalósíthatók legyenek, és azok az összes fiatal igényeihez igazodjanak, valamint hogy minden szinten növeljék az olyan ifjúsági tevékenységek támogatását és finanszírozását, amelyek az uniós és a nem uniós országokból származó fiatalok körében a társadalmi befogadás és a kultúrák közötti párbeszéd megvalósítására összpontosítanak;
- FELKÉRIK A BIZOTTSÁGOT, HOGY SAJÁT HATÁSKÖRÉN BELÜL:
50. mozdítsa elő a fiatal mobilis uniós polgárok és a migráns háttérű fiatalok társadalmi befogadásával kapcsolatos bevált gyakorlatokat az erre vonatkozóan végzett tanulmányok alapján, amilyen például a Közös Kutatóközpontnak a hátrányos helyzetű fiatalok társadalmi befogadásának előmozdítására szolgáló információs és kommunikációs technológiákról szóló szakpolitikai jelentése, valamint az ifjúsági munka értékéről szóló tanulmánya, amelynek célja, hogy feltérképezze az EU-ban folytatott különböző ifjúságimunka-tevékenységeket, illetve azt az értéket, amelyet ezek a fiatalok számára képviselnek;
51. erősítse a különböző szakpolitikák közötti szinergiákat, különösen az EU ifjúsági stratégiája és az „Európa 2020” stratégia inkluzív növekedésre vonatkozó prioritása közötti kapcsolatot;
52. folytassa a tapasztalatok és ismeretek szerzését a migráns háttérű fiatalok és a fiatal mobilis uniós polgárok társadalomban való részvételével és társadalmi befogadásával kapcsolatos témában.

MELLÉKLET

Politikai háttér

1. A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által 2001. június 28-án elfogadott állásfoglalás ⁽¹⁾ a fiatalok kezdeményezőkézségének, vállalkozói szellemének és kreativitásának előmozdításáról: a kirekesztéstől az önálló szerepvállalásig.
2. A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által 2008. május 22-én elfogadott állásfoglalás ⁽²⁾ a hátrányos helyzetű fiatalok részvételéről.
3. A Tanács 2009. november 26-i következtetései ⁽³⁾ a migráns háttérű gyermekek oktatásáról.
4. A Tanács 2009. november 27-i állásfoglalása ⁽⁴⁾ az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretéről (2010–2018).
5. A Tanács 2010. november 18-i következtetései ⁽⁵⁾ a sportról mint az aktív társadalmi befogadás eszközéről és ösztönzőjéről.
6. A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott állásfoglalás ⁽⁶⁾ az ifjúsági munkáról.
7. A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott állásfoglalás ⁽⁷⁾ a fiatalok aktív befogadásáról: a munkanélküliség és a szegénység elleni küzdelem.
8. A Tanács által 2011. június 17-én elfogadott következtetések ⁽⁸⁾ a gyermekszegénység kezeléséről és a gyermekjólét elősegítéséről (11844/11).
9. A Tanács 2011. november 28-i következtetései ⁽⁹⁾ a mobilitást növelő nyelvi kompetenciákról (HL C 372., 2011.12.20., 27. o.).
10. A Tanács és a tagállamok kormányainak képviselői által elfogadott következtetések ⁽¹⁰⁾ a harmadik országbeli állampolgárok integrációjának európai programjáról, melyet az IB Tanács 2011 decemberében fogadott el (18296/11).
11. A Bizottság közleménye ⁽¹¹⁾ a harmadik országbeli állampolgárok integrációjának európai programjáról.
12. Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája ⁽¹²⁾.

⁽¹⁾ HL C 196., 2001.7.12., 2. o.

⁽²⁾ HL C 141., 2008.6.7., 1. o.

⁽³⁾ HL C 301., 2009.12.11., 5. o.

⁽⁴⁾ HL C 311., 2009.12.19., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 326., 2010.12.3., 5. o.

⁽⁶⁾ HL C 327., 2010.12.4., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 137., 2010.5.27., 1. o.

⁽⁸⁾ Doc. 11844/11.

⁽⁹⁾ HL C 372., 2011.12.20., 27. o.

⁽¹⁰⁾ Doc. 18296/11.

⁽¹¹⁾ COM(2011) 455. végleges.

⁽¹²⁾ COM(2010) 2020 végleges.

A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések (2012. november 27.) a sportpolitika alakításának alapjául szolgáló ismeretanyag bővítéséről

(2012/C 393/06)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA ÉS A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAINAK KÉPVISELŐI,

1. EMLÉKEZTETVE:

1. az EU-nak az EUMSZ 165. cikkében foglalt azon feladatára, hogy hozzájárul a sport európai dimenziójának a fejlesztéséhez és az európai sport előmozdításához;
2. a 2011. május 20-án elfogadott, a 2011–2014-es időszakra szóló, sportra vonatkozó uniós munkatervre⁽¹⁾, amely kiemelt fontosságú feladatként nevezi meg az uniós szintű, adatokra épülő sportpolitika kialakítását, és amely sportstatistikával foglalkozó szakértői csoport létrehozását irányozza elő azzal a feladattal, hogy a sport területén a már folyamatban levő munka alapján ajánljon adatgyűjtést elősegítő lehetőségeket;
3. a Bizottság 2007. július 7-i, a sportról szóló fehér könyvére⁽²⁾, valamint 2011. január 18-i, a sport európai dimenziójának fejlesztéséről szóló közleményére⁽³⁾, amely kiemelte annak fontosságát, hogy a sportpolitika alakítása szilárd – a sport társadalmi és gazdasági vetületeire vonatkozó, uniós szintű összehasonlító adatokra is kiterjedő – ismeretanyagra épüljön, és amely ennek elérése érdekében konkrét intézkedéseket is meghatározott;
4. a sportstatistika területén a tagállamok között – a Bizottság segítségével – folytatott uniós szintű strukturált együttműködésre, amely 2006-ban kezdődött el, és amelynek eredményeként – az egyezményes uniós meghatározás (azaz a sport fogalmának vilniusi meghatározása) alapján – közös módszertant dolgoztak ki a sport gazdasági hasznának mérésére, illetve több országban sportágazati szatellit számlákat⁽⁴⁾ hozták létre;
5. a Bizottság által 2010-ben és 2011-ben Európa-szerte indított felmérésekre, amelyek a sportnak az Unióban a gazdasági növekedésre és a foglalkoztatásra jelentett hatására, illetve egy sportot ellenőrző uniós funkció lehetséges jövőbeli létrehozására irányulnak⁽⁵⁾;

6. a sportstatistikáról tartott első uniós konferenciára, amelyre 2011. március 23-án került sor Brüsszelben, és amely megerősítette a sportra vonatkozó jobb és összehasonlíthatóbb adatok fontosságát⁽⁶⁾.

2. TEKINTETTEL ARRA, HOGY:

1. a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság egész Európában jelentős mértékben befolyásolja a közkiadásokat, és ez sok tagállamban eredményezi azt, hogy a forrásokat a növekedést és foglalkoztatást serkentő szakpolitikai területek irányába összpontosítják;
2. bár több különböző szinten végeztek kutatást arról, hogy a sport milyen gazdasági hatásokkal jár, az eredmények eddig általában nem bizonyultak az országok között összehasonlíthatónak. Jelenleg egyre több adat támasztja alá azt, hogy a sport jelentős mértékben hozzájárul Európa gazdaságához, és egyben a növekedés és a foglalkoztatás egyik fontos motorja is⁽⁷⁾, amellet, hogy társadalmi kohéziót és jólétet biztosít, valamint segíti a puha készségek fejlesztését⁽⁸⁾, vagyis határozott módon hozzájárul az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez;
3. egy nemrégiben végzett uniós szintű felmérés szerint az EU-ban előállított teljes bruttó hozzáadott érték 1,76 %-a sportból származik.⁽⁹⁾ Ha a sokszorozó hatást is figyelembe vesszük, a sportágazat részesedése az EU-ban már 2,98 %-át teszi ki a teljes bruttó hozzáadott értéknek.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/sport/news/eu-conference-on-sport-statistics_en.htm

⁽⁷⁾ A sportnak az Unióban a gazdasági növekedésre és a foglalkoztatásra kifejtett hatásáról szóló tanulmány összefoglalója: <http://ec.europa.eu/sport/library/documents/b1/eusf2012-executive-summary-study-costegaeiteu-august-2012.pdf>. A tanulmány egyik konkrét célkitűzése egy olyan módszertani keret kidolgozása volt, amely figyelembe veszi a sport gazdasági hatását az EU-ban. Ennek elérése érdekében a tanulmány valamennyi nemzeti becslést értéket egy multiregionális sportágazati szatellit számla-rendszerben jelentetett meg (amelyben minden tagállam az EU-27 egy-egy regionális szervezetét jelentette), összhangban a sport fogalmának vilniusi meghatározásával.

⁽⁸⁾ Az alulról szerveződő sporttevékenységekben való részvétel vagy e tevékenységek szervezése révén elsajátított puha készségek és kompetenciák – csapatmunka, fegyelem, kezdeményezőkézség, kitartás, szervezőkézség – fontos szerepet játszanak abban, hogy felkészítsék az egyént egy olyan munkaerőpiacra, amely nagyra értékeli ezeket a készségeket.

⁽⁹⁾ A sport részesedése tehát az európai hozzáadott értékből a mezőgazdaság, az erdőszet és a halászat együttes részesedésével hasonlítható össze, az majdnem két és félszer nagyobb, mint a bányászat és a kőfejtés részesedése, továbbá több mint egyötödét teszi ki a pénzügyi szolgáltatási tevékenységeknek, ideértve a biztosítási és a nyugdíjfinanszírozási szektort is. Az EU-ban minden hatvanadik megtermelt és megkeresett euró a sporthoz kapcsolódik. Tanulmány a sportnak az Unióban a gazdasági növekedésre és a foglalkoztatásra kifejtett hatásáról: <http://ec.europa.eu/sport/library/documents/b1/eusf2012-executive-summary-study-costegaeiteu-august-2012.pdf>

⁽¹⁾ HL C 162., 2011.6.1., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Bizottság fehér könyve a sportról, COM(2007) 391 végleges.

⁽³⁾ Az Európai Bizottság „A sport európai dimenziójának fejlesztése” című közleménye, COM(2011) 12 végleges.

⁽⁴⁾ A szatellit számlák rendszere (itt: sportágazati szatellit számlák) egy olyan robusztus statisztikai keret, amely a nemzeti gazdaságban egy meghatározott ágazat (itt: a sportágazat) gazdasági hasznának a mérésére szolgál.

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/sport/preparatory_actions/studies-surveys-conferences-and-seminars_en.htm

Emellett a sportágazatban a növekedés munkaigényesnek bizonyult, ami abból látható, hogy a sport részesedése a teljes uniós foglalkoztatásból magasabb (2,12 %), mint a bruttó hozzáadott értékből. Az aránytalanul magas munkaigényesség miatt a sport kiemelt szerepet tölt be a foglalkoztatás biztosításában;

4. a sporthoz kapcsolódó különböző adatok gyűjtésével és ezen adatoknak a szakpolitikák kialakítása során való felhasználásával javítható a sportpolitikák minősége. E tekintetben a sportágazati szatellit-számlák értékes eszközöknek tekinthetők a sportpolitika alakításához szükséges adatok generálásához. Néhány tagállam óriási előrehaladást ért el a sport gazdasági jelentőségének mérése terén azáltal, hogy nemzeti szinten bevezette a sportágazati szatellit-számlát;
5. a sportra vonatkozó ismeretek szintjének emelését célzó megerősített uniós együttműködés a tudományos szakemberek, a sportipar, a sportmozgalom, valamint a nemzeti és európai hatóságok, többek között a statisztikai tisztviselők közötti ágazatközi együttműködés révén érhető el a legjobban;
6. az Eurobarometer-felmérések hasznos eszközöknek bizonyultak a különböző sportpolitikák kimenetét illető tagállami időbeli tendenciák összehasonlításához, ugyanakkor nem helyettesíthetik az Eurostat által az európai statisztikai rendszeren keresztül nyújtott megbízható statisztikai adatokat;
7. a sportstatisztikákkal foglalkozó szakértői csoport – megbízatásával összhangban – kidolgozta a teljesítendő célok első csoportját⁽¹⁾, amely a sportra vonatkozó bővebb ismeretanyag konkrét aspektusaira irányul, és a következőkből áll:
 - szakpolitikai ajánlások a sportnak az EU-n belül a gazdasági növekedéshez és a foglalkoztatáshoz való hozzájárulásáról készült tanulmány alapján, valamint
 - kézikönyv a nemzeti statisztikai hivatalok számára arról, hogy hogyan hozzák létre a sportágazati szatellit-számlákat;
8. a sportpolitika alakításának alapjául szolgáló ismeretanyag bővítése során figyelembe kell venni a pénzügyi és gazdasági válságból adódó nemzeti és európai szintű költségvetési korlátokat.

3. FELKÉRIK AZ UNIÓS TAGÁLLAMOKAT, HOGY:

1. folytassák a sportágazati szatellit-számlák kidolgozását a meglévő módszertani eszközök és az uniós szinten rendelkezésre álló együttműködési struktúrák önkéntes alapú felhasználásával, törekedve az érintett kormányzati struktúrák, többek között a nemzeti statisztikai hivatalok bevonására is;

2. ösztönözzék és támogassák a sportra vonatkozó információk és adatok – beleértve a meglévő nemzeti szintű adatokat is – gyűjtésének és terjesztésének javítását célzó kezdeményezéseket, aminek révén bővíthető a sportpolitika alapjául szolgáló ismeretanyag.

4. FELKÉRIK AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSÁNAK ELNÖKSÉGÉT, A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, HOGY SAJÁT HATÁSKÖRÜKBEN:

1. bővítsék a sportnak az Unión és a tagállamokon belüli társadalmi és gazdasági vetületeire vonatkozó ismeretanyagot, például azáltal, hogy e témaköröket beépítik a 2013–2017-es európai statisztikai programba, majd az éves statisztikai munkaprogramokba;
2. törekedjenek a sporttal, illetve statisztikával foglalkozó érintett intézményi struktúrák közötti uniós és tagállami szintű együttműködés javítására, hogy ezáltal felhívják a figyelmet a sportra vonatkozó megbízható és összehasonlítható adatok szükségességére;
3. a már meglévő ismereteket is figyelembe véve ösztönözzék annak tudatosítását, hogy a sport – a nemzeti, illetve regionális politikaalakítás és az Európa 2020 stratégia keretében egyaránt – kulcsfontosságú szerepet tölt be mint a növekedés, a foglalkoztatás és a készségfejlesztés, valamint a társadalmi kohézió egyik motorja.

5. FELKÉRIK AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT, HOGY:

1. a területen végzett eddigi munka alapján vizsgálja meg a rendelkezésre álló és jövőbeli uniós finanszírozási eszközök felhasználási lehetőségeit a sportágazati szatellit-számlák kidolgozását célzó nemzeti erőfeszítések támogatására;
2. ösztönözze a sport ismereti alapjának megerősítését, elsősorban az e téren végzett korábbi munka alapján a sportágazati szatellit-számlák kidolgozását célzó nemzeti erőfeszítések, valamint a legjobb gyakorlatok uniós szinten történő megosztásának a támogatásával, annak érdekében, hogy empirikusan mérhető legyen, hogy a sport Európán belül milyen mértékben járul hozzá a gazdasági növekedéshez, illetve a foglalkoztatás biztosításához és bővítéséhez;
 - az európai sportpolitika alakításához szükséges kulcsfontosságú – így például a sportolásban való részvételre vonatkozó – adatigények azonosításának és következképpen az e területekre vonatkozó európai szintű adatok gyűjtésére és terjesztésre irányuló munkának a támogatásával,
 - az uniós felmérések – így az Eurobarometer-felmérések – és tanulmányok elindításának és terjesztésének a támogatásával, összhangban a Tanács által azonosított, sportra vonatkozó szakpolitikai prioritásokkal, valamint a sportnak a meglévő Eurostat-felmérésekbe való beépítésével.

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/sport/library/documents>

A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések (2012. november 27.) az egészségfejlesztő testmozgás népszerűsítéséről

(2012/C 393/07)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA ÉS A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAINAK KÉPVISELŐI,

megbetegedések negyedik legfőbb kockázati tényezőjét⁽⁵⁾;

1. EMLÉKEZTETVE A KÉRDÉS EZEN KÖVETKEZTETÉSEK MELLÉKLETÉBEN SZEREPLŐ POLITIKAI HÁTTERÉRE ÉS KÜLÖNÖSEN AZ ALÁBBIAKRA:

1. a 2011–2014-es időszakra szóló, a sportra vonatkozó, 2011. május 20-án elfogadott uniós munkaterv⁽¹⁾, amely az egészségfejlesztő testmozgást a sport területén folytatott uniós szintű együttműködés kiemelt területként határozta meg, továbbá létrehozta a sporttal, az egészséggel és a részvétellel foglalkozó szakértői csoportot, és megbízta azt az egészségfejlesztő testmozgás és az alulról szerveződő sportban való részvétel előmozdítását segítő módszerek feltárásával;
 2. egyrészt a Bizottság sportról szóló, 2007. július 7-i fehér könyve⁽²⁾, amelyben hangsúlyozta a testmozgás fontosságát, továbbá a testmozgásra vonatkozóan iránymutatások kidolgozását javasolta 2008 végéig; másrészt a sport európai dimenziójának fejlesztéséről szóló, 2011. január 18-i bizottsági közlemény⁽³⁾, amelyben a Bizottság megállapította, hogy a sport minden olyan közpolitikai megközelítés alapvető részét képezi, amely a fizikai aktivitás javítására irányul, valamint amelyben további előre lépésre szólított fel a nemzeti iránymutatások kialakítása irányában, beleértve a felülvizsgálati és a koordinációs folyamatot is;
2. TUDOMÁSUL VÉVE:
1. az EU testmozgásra vonatkozó iránymutatásait⁽⁴⁾, amelyeket az uniós sportminiszterek a 2008. novemberi informális ülésük elnökségi következtetéseiben üdvözöltek, és amelyekben – társadalmi osztályra, életkorra, nemre, fajra, etnikai hovatartozásra és fizikai képességekre való tekintet nélkül a teljes lakosságra kiterjedően – a testmozgás népszerűsítését szolgáló ágazatközi szakpolitikák végrehajtására ösztönöznek;

3. TEKINTETTEL arra, hogy:

1. a WHO a közelmúltban megállapította, hogy világszerte a kellő testmozgás hiánya jelenti a korai elhalálozás és a

2. a testmozgás az egyik leghatékonyabb módja a nem fertőző betegségek megelőzésének és az elhízás elleni küzdelemnek⁽⁶⁾. Emellett egyre több adat igazolja, hogy a testmozgás kedvezően befolyásolja a mentális egészséget és a kognitív folyamatokat⁽⁷⁾. A testmozgás hiánya ugyanakkor nemcsak az egyén egészségére gyakorol káros hatást, hanem az egészségügyi rendszerekre és a gazdaság egészére is, hiszen a fizikai inaktivitás számottevő közvetlen és közvetett gazdasági költségeket generál⁽⁸⁾. A betegségek megelőzésében, valamint az egészségügyi kezelésben és rehabilitációban kifejtett jótékony hatásai miatt a testmozgás minden életkorban előnyökkel jár, és különös jelentőséggel bír az európai népesség idősödésének, valamint valamennyi korosztály magas életminősége fenntartásának szempontjából is;

3. mivel egyre szélesebb körben tudatosul, hogy az egészségfejlesztő testmozgás egész életünk folyamán fontos szerepet tölt be, különböző szinteken és különböző stratégiák, szakpolitikák és programok révén egyre intenzívebbé válik a testmozgás népszerűsítése. Egyes uniós tagállamok már jelentős erőfeszítéseket tettek annak érdekében, hogy polgáraikat több testmozgásra ösztönözzék, illetve lehetővé tegyék azt számukra. A polgárok tájékoztatása szempontjából hasznos lehet a sportágazat bevonásával végrehajtott, testmozgást népszerűsítő szemléletformálás;

4. általánosságban véve az elmúlt években nem nőtt az ajánlott mennyiségű testmozgást végző uniós polgároknak az aránya, sőt egyes országokban csökken a fizikai aktivitás szintje⁽⁹⁾. A fizikai inaktivitás jelenlegi magas aránya egészségügyi, társadalmi és gazdasági szempontból egyaránt komoly problémát jelent az Unió és tagállamai számára;

5. a testmozgásnak a fizikai aktivitás növekedését eredményező, hatékony népszerűsítésébe a lenti 6. pontnak megfelelően több különböző ágazatot, így a sportágazatot is be kell vonni, hiszen a sporttevékenység és a tömegsport a testmozgás fontos forrásai között vannak;

⁽¹⁾ HL C 162., 2011.6.1., 1. o.

⁽²⁾ 11811/07 – COM(2007) 391 végleges.

⁽³⁾ 5597/11 – COM(2011) 12 végleges.

⁽⁴⁾ Az EU testmozgásra vonatkozó iránymutatásai: http://ec.europa.eu/sport/library/documents/c1/eu-physical-activity-guidelines-2008_en.pdf. A francia elnökség következtetései a sportról és az egészségről: http://ec.europa.eu/sport/library/documents/b21/ue08pfue_conclusions_presidence_definitives_en.pdf

⁽⁵⁾ Global Recommendations on Physical Activity for Health (Általános ajánlás az egészség megőrzése érdekében végzett testmozgásról), WHO, 2010.

⁽⁶⁾ http://www.who.int/healthinfo/global_burden_disease/global_health_risks/en/index.html

⁽⁷⁾ <http://www.health.gov/paguidelines/Report/pdf/CommitteeReport.pdf>

⁽⁸⁾ WHO Europe (2007): A European framework to promote physical activity for health (Az egészségmegőrző testmozgás népszerűsítésének európai keretei).

⁽⁹⁾ Európai Bizottság: A 183–6. sz. (2003. december), a 246. sz. (2006. november), a 213. sz. (2004. november) és a 334. sz. (2010. március) különleges Eurobarometer-felmérés.

6. az EU testmozgásra vonatkozó iránymutatásai jó kiindulási alapot nyújtanak a testmozgás népszerűsítését célzó ágazatközi szakpolitikák ösztönzéséhez, különösen a sport, az egészségügy, az oktatás, a környezetvédelem, a várostervezés és a közlekedés terén, mivel útmutatást nyújtanak a tagállamok számára az egészségfejlesztő testmozgásra vonatkozó nemzeti stratégiáik kialakításához;
 7. egyes tagállamok már jelenleg is alkalmazzák nemzeti szakpolitikáikban és stratégiáikban az iránymutatásokat, vagy azok egyes alapelveit. Általánosságban véve azonban elmondható, hogy nagy eltérések tapasztalhatók a tagállami megközelítések között, és az iránymutatásokban javasolt, az egészségfejlesztő testmozgás népszerűsítését célzó szakpolitikák végrehajtásán még lehetne javítani;
 8. a sporttal, az egészséggel és a részvétellel foglalkozó szakértői csoport megbízatásának megfelelően javaslatokat tett a egészségfejlesztő testmozgás hatékonyabb népszerűsítésének egyes kérdéseire irányuló intézkedésekre vonatkozóan. Ezek többek között ⁽¹⁾:
 - hozzájárulás a testmozgásra vonatkozó uniós iránymutatások tagállami végrehajtásának – egy egyszerű nyomon követési rendszer révén történő – előmozdítását célzó uniós kezdeményezéshez,
 - iránymutatás a tagállami sport- és egészségügyi ágazatok közötti együttműködés erősítéséhez,
 - arra vonatkozó alapelvek, hogy a testmozgás hogyan járulhat hozzá az Unióban és tagállamaiban az aktív idősödéshez;
4. FELHÍVJÁK AZ UNIÓS TAGÁLLAMOKAT, HOGY:
1. az EU testmozgásra vonatkozó iránymutatásait és azok alapelveit figyelembe véve folytassák a testmozgás népszerűsítését célzó stratégiák és ágazatközi szakpolitikák kidolgozását és végrehajtását;
 2. a megfelelő szinten ösztönözzék és támogassák a sportágazatban a testmozgás népszerűsítését célzó kezdeményezéseket, például a helyi sportklubokban kínált testmozgási lehetőségek javítását célzó iránymutatásokat, egy adott sportágon belül a sportszervezetek által, illetve a tömegsport keretében indított programokat, vagy a fitneszklubok tevékenységeit, amelyeket a sportmozgalom és a fitneszágazat fel tud használni, és amelyek megkönynyíthatják az együttműködést más ágazatokkal, különösen az oktatással és az egészségügygel;
3. ösztönözzenek arra, hogy a nemzeti sportpolitikákban és a sportfinanszírozási rendszerekben az aktív idősödés elősegítőjeként helyet kapjon a testmozgás, és ennek megfelelően vegyenek fontolóra olyan projekteket, amelyek célja az egészségfejlesztő testmozgás népszerűsítése az idősebbek körében, a funkcionális kapacitás különböző szintjeit is figyelembe véve;
4. adott esetben és a nemzeti egészségügyi rendszereknek megfelelően mozdítsák elő a sport, az egészségügy és a más ágazatok közötti szorosabb együttműködést, és ennek során vegyék figyelembe az egyes tagállamokban kidolgozott legjobb gyakorlatokat;
5. vegyék fontolóra országos és helyi szintű szemléletformáló és tájékoztató fellépések alkalmazását annak érdekében, hogy a polgárokat aktívabb életmód folytatására ösztönözzék;
5. FELKÉRIK AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSÁNAK ELNÖKSÉGÉT, A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, HOGY SAJÁT HATÁSKÖRÜKBEN:
1. fokozzák az együttműködést azon szakpolitikai területek között, amelyeknek – az EU testmozgásra vonatkozó iránymutatásaival összhangban – a feladatai közé tartozik a testmozgás népszerűsítése; ezek elsősorban a sport, az egészségügy, az oktatás, a környezetvédelem, a várostervezés és a közlekedés;
 2. biztosítsák, hogy az aktív idősödés és a nemzedékek közötti szolidaritás európai évét (2012) követő szakpolitikai intézkedésekben és a tömegsportra vonatkozó nemzeti stratégiákban adott esetben vegyék figyelembe a sporttal, az egészséggel és a részvétellel foglalkozó szakértői csoport által kidolgozott azon elveket, amelyek az aktív idősödést támogató fizikai aktivitáshoz kapcsolódnak;
 3. bővítsék az egészségfejlesztő testmozgás és a sporttevékenységekben való részvétel uniós és tagállami népszerűsítését célzó szakpolitikákat megalapozó ismeretanyagot, többek között azáltal, hogy a testmozgást beépítik a 2013–2017-es európai statisztikai programba;
6. FELKÉRIK AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT, HOGY:
1. az e területen végzett korábbi munka, és különösen az EU testmozgásra vonatkozó iránymutatásai fényében tegyen javaslatot az egészségfejlesztő testmozgás népszerűsítéséről szóló tanácsi ajánlásra, és mérlegelje annak lehetőségét, hogy az egy olyan egyszerű nyomon követési keretszerkezt is tartalmazzon, melynek segítségével – a rendelkezésre álló adatforrásokra a lehető legnagyobb mértékben támaszkodva – néhány mutató révén értékelni lehet az elért eredményeket, a sporttal, az egészséggel és a részvétellel foglalkozó szakértői csoport megállapításainak megfelelően;
 2. készítsen rendszeres felméréseket a sportról és a testmozgásról, és a jövőbeli uniós kutatási programokban vegye figyelembe az egészségfejlesztő testmozgással kapcsolatos kutatásokat;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/sport/news/20120803-eu-xg-shp-fin-rpt_en.htm

3. mozdítsa elő és támogassa az egészségfejlesztő testmozgással és a sporttevékenységekben való részvétellel kapcsolatos legjobb gyakorlatok Unión belüli megosztását, többek között azáltal, hogy a megfelelő uniós finanszírozási rendszerek és programok keretében támogatást nyújtanak különböző projektekhez és terjesztik azok eredményeit. A legjobb gyakorlatok megosztása az alábbiakhoz kapcsolódhat:

- oktatás, tájékoztatás és szemléletformálás valamennyi vonatkozó szinten,
- az érintett szakpolitikai ágazatok közötti együttműködés, valamint az érdekelt felek bevonása a meglévő iránymutatások végrehajtása céljából,
- a sportmozgalom és különösen a sportklubok, valamint a tömegsportszervezetek szerepe,
- sikeres stratégiák, szakpolitikák és programok, az értékelés eredményeit is beleértve,

— olyan lehetséges szakpolitikai és jogalkotási intézkedések, amelyek az egyes uniós tagállamokban eredményesnek bizonyultak a fizikai inaktivitás elleni fellépésben;

4. a hasonló nemzeti kezdeményezéseket figyelembe véve vegye fontolóra (a pénzügyi és szervezési szempontok szem előtt tartásával) egy évente megrendezendő európai sporthét bevezetését, amely az érintett sportszervezetekkel együttműködésben a testmozgás és a sporttevékenységekben való részvétel valamennyi szintű népszerűsítésének eszközeként szolgálna. E sporthétnek az eddigi szemléletformáló kampányokra kell épülnie, és ennek céljából figyelembe kell vennie az azokból levont tanulságokat, és többletértéket kell nyújtania azokhoz képest, továbbá fel kell használnia a sport területéhez tartozó 2009-es előkészítő intézkedésen keresztül finanszírozott, kapcsolódó projektek örökségét, valamint a 2012-es előkészítő intézkedés keretében meghirdetett, a sporttal kapcsolatos szemléletformálással összefüggő pályázati felhívásokon keresztül finanszírozott projektek eredményeit.

MELLÉKLET

- A Tanács 2011. december 1–2-i következtetései ⁽¹⁾: Az EU-n belüli egészségügyi szakadék felszámolása az egészséges életmód népszerűsítését célzó összehangolt fellépéssel,
 - Az Európai Bizottság fehér könyve a táplálkozással, túlsúllyal és elhízással kapcsolatos egészségügyi kérdésekre vonatkozó európai stratégiáról ⁽²⁾,
 - A 2011. szeptember 14-i 940/2011/EU európai parlamenti és tanácsi határozat az aktív idősödés és a nemzedékek közötti szolidaritás európai évről (2012) ⁽³⁾, ideértve a testmozgás e tekintetben betöltött szerepét is.
-

⁽¹⁾ Doc. 16708/11.

⁽²⁾ Doc. 9838/07 – COM(2007) 279 végleges.

⁽³⁾ HL L 246., 2011.9.23., 5. o.

2012-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 310 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	840 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többszövevényű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többszövevényű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU